Brjefabók
hreppsnefndarinnar í Svína-
vatnshreppi
frá 20. júlí 1880 til 31. mars 1897

20. Júlí 1880. til sýslumannsins í Húnavatnssýslu.

Með háttvirtu brèfi af 2.8. þ. m. skýrið þèr mèr herra sýslumaður
frá, að Kalfinna vinnukona Kristjánsdóttir, sú er ræðir um í skjali
þeim er þèr áður hafið afhent hreppsnefndinni hèr, sè innkomin
að Böðvarshólum í Breiðabólstaðarsókn, frá Fjósum í Svartár
dal árið 1871, sem er samkvæmt vottorði sóknarprestsins að Berg-
stöðum dags. 19. apríl þ. á. og verður því að álíta, að umrædd
Kalfinna eigi fæðingarhrepp sinn Svínavatnshrepp. En ef svona
þætti hún sè komin í einhverja skuld fyrir uppá fallandi heilsu-
lasleika, þá mun Sigríður systir hennar Kristjánsdóttir, sem er
gipt og búsett í Kaupmannahöfn, hlaupa undir bagga með systir
sinni og borga skuldina fyrir hana, svo hún ekki verði Svína-
vatnshrepp að byrði. Skjöl málsins 3 að tölu endursendast hèrmeð.

25. ágúst 1880. Í heiðruðu brèfi af 8. þ. m. hafið þèr herra sýslumaður
tilsent hreppsnefndinni brèf Sveins vinnumanns Jónassonar í Efrilak-
jardal dagsett 8. Júlí næstl., hvar í hann kvartar yfir meðferð á sèr
og ráðstöfun hreppsnefndarinnar hèr, bæði fyrir þann tíma, sem hann
dvaldi í Svínavatnshreppi, og síðan hann fór að Efrilakjardal, og ber
sig upp um það við yður, að hreppsnefndin fullnægi þörfum sínum.

Jafnvel þó ókunnugir mætti álíta, að téður Sveinn kunni
að hafa vakkað til síns máls, hvað framfærslu hans snertir, þá má heim-
færa til þess hið forna máltæki „að ámæti sèr ónaga orð“ eins og brèf
hans lýsir best, og álítum vèr það eigi annað en missögli og rángfærslu
sem eigi að miða til þess, að vanvirða hreppsnefndina og innbúa
hreppsins í augum yfirvaldsins, sem verðugt hefði verið, að bakað
hefði honum ábyrgðar að lögum. En hvað viðvíkur tillagi því, sem
téður Sveinn hefir kvartað yfir fyrir næstl. ár, þá var honum lagt,
í fyrra sumar og næstl. haust, uppá 240 þ. og í vetur og var uppá
12 kr. 19 a. sem honum einum var ætlað til forsorgunar, því hann

hans getur sjálfs umsið fyrir sér, og þykist líka gjöra það. Jafnvel
þó hreppsnefndin hafi hingað til liðið það, að ómaginn Sveinn dvelji
í Laxárdal eða í Kafum sínum þar, þá álítur hún að það sé hvorki
honum haganlegra né hreppnum léttara, eða minst til byrgða, að
hann dvelji þar framvegis, heldur en vera á gátum staðar hér í
hreppi, sem honum hefir verið marg boðið, og leyfum við okkur því
hérmeð, að biðja yður, að hlutast til um, að hann geti sem fyrst
flutter lögflutning hingað í hreppinn. Að öðrulegti mun hrepps-
nefndin láta sér annt um þarfir hans, hér eptir, sem hingað til,
svo framarlega, sem hann hlýðnast ráðstöfun hreppsnefndar-
innar, þó vér búumst við, að hann aldrei verði þakklátt barn.

19. November 1880.) Þareð vantar í stjórnartíðindi Svínavatns-
hrepps fyrir árið 1878 deildina B. frá blaðsíðu 32 til 73, og fyrir árið
1879 deildina B. titilblaðið og registrið, sem ekki hefir borist
hreppsnefndinni til handa, þá leyfi eg mér hérmeð, að biðja
yður herra sýslumaður, að hlutast til um, að Svínavatnshreppur
fái sem fyrst þau vantandi No í stjórnartíðindi hreppsins fyrir
árin 1878 og 1879, sem nauðsynl. er að liggi við skjalasafn
hreppsins.

29. Des. 1880. Með bréfi af 30. f. m. hafið þér herra sýslumaður
sent mér 50 kr. sv. sem amtmaðurinn í Norður- og austur amt-
inu hafi boðið yður að greiða til Svínavatnshrepps, sem sé
meðlag frá skipstjóra S. J. Nielsen í Leoö með barni hans
Þorláki, er að undanförnu hafi notið framfæris af fátækrafé
téðs hrepps, og jafnframt hafi amtmaðurinn getið þess, að
téður skipstjóri árið 1876 hafi afhent þáverandi verzlunar-
stjóra J. G. Möller á Hólanesi 50 eða 60 kr. sem hafi átt að
ganga til Svínavatnshrepps í meðgjafarskyni með áður-

nefndu barni hans; og loks geti amtmaður þess, að Nielsen
bjóðist til að borga í eitt skipti fyrir öll 350 kr. til framfæris
þessu barni sínu, svo framarlega, sem hann þá sé með öllu
laus við, að standa uppi fyrir því nokkurn straum af því,
bæði gagnvart barnsmóður hans og fátækrastjórn Svína-
vatnshrepps, og óskið því að fá sem fyrst yfirlýsingu hrepps-
nefndarinnar í téðu tilliti.

Hvað því tilboði skipstjóra S. J. Nielsen viðvíkur, að hann
borgi eitt skipti fyrir öll 350 kr. til Svínavatnshrepps barni
sínu Þorláki til framfæris, þá yfirlýsi eg hérmeð, að hrepps-
nefndin í téðum hreppi gengur að ummæltu tilboði ámin-
sts skipstjóra Nielsen, og lofar að fullnægja því skilyrði er
hann hefir fram tekið fyrir greiðslu þeirra 350 kr. nefnil. að
hann þá sé með öllu laus við að standa nokkurn straum af
framfærslu þessa barns síns, gagnvart barnsmóður hans og
fátækrastjórn Svínavatnshrepps.

Einnig skal eg láta þess getið, að árið 1876 afhenti kaupm.
J. G. Möller á Blönduósi hreppsnefndinni hér í hreppi 50 kr.
en ekki meira, frá skipstjóra S. J. Nielsen uppí áfallið meðlag
með téðu barni hans.

18. Marz 1881. Samkvæmt fyrirmælum amtmannsins í Norður-
og austur-amtinu í bréfi af 30. Desember f. á. hafið þér herra
sýslumaður í þóknanlegu bréfi af 7. febr. næstl. sent hreppsnefnd-
inni í Svínavatnshreppi reikning yfir legukostnað stúlkunnar
Sólfinnu Kristjánsdóttir í Kaupmannahöfn, með áskorun
um, að greiða til yðar, sem fyrst, upphæð reikningsins þessa 17 kr. 50
eptir askilu 17 krónur, til bráðabyrgðar undir gjalds áminstum

legukostnaði. Er leyfi mèr jafnframt, að biðja yður herra
sýslumaður, að rita amtmanninum í Norður- og austur amt-
inu um, að hann hlutist, til á þann hátt, er honum virðist við-
eiga, að Svínavatns hrepps fátækrasjóður fái tèðar 17 kr. endur-
goldnar af eirmulaunum tèðrar Kolfinnu Kristjánsdóttur í
Kaupmhöfn, sè hún með heilsu og hafi eitthvað að missa af
/. eirmulaunum sínum. Reikningurinn endursendist hèrmeð.

13. april 1881. Með brèfi af 26. febrúar síðastl. skýrið þèr mèr frá,
að enn sè ólokið 50 kr. 56 a. til ekkjur Herdýsar Pálmadóttur
í Stokkhólma eptirstandandi af medlagi og útfarar kostnaðar
Engilráðar heitinnar Jónsdóttir.
Hreppsnefndin hèr má naumlega bitja velvirðingar á
undandrætti þeim, sem orðin er á greiðslu tèðrar upphæðar,
sem eingöngu hefir orsakast af því, að sýslunefnd tèðrar
Engilráðar sál. hafa tekið að sèr greiðslu skuldarinnar, svo
hreppsnefndin lèt það afskiptalaust, en orðið í undandrætti
fyrir tèðum sýslunefnd, þar til nú, að og með brèfi þessu sendi
hina eptir dokta upphæð 50 kr. 56 a. og væri mèr kært, að fá
viður kenningu fyrir greiðslu skuldarinnar við fyrsta tæki-
færi.

2. Maí 1881. Með heiðruðu brèfi af 5. f. m. farið þèr þess á leit,
við hreppsnefndina í Svínavatns hreppi, að fá af fátækrafè
90 kr. medlag í ár með Sigurlaugu Jóhannesdóttir, sem hjá yður dvelur,
vegna þess að hún nú sè ekki lèttari ómegð en í fyrra, því þetta
sè undirbúnings ár hennar til fermingar, bæði í barnalærdómi
skript og reikningi, og þèr hafið því búist við, að hreppsnefndin
legði jafnt medlag með henni í ár, sem í fyrra.
Á næstl. hausti, þá niðurjöfnun fátækrafjár framfór hèr
í hreppi, var engin krafa komin frá yður um medlag með
tèðu barni, og meinti þá hreppsnefndin, að þèr hefðuð samið svo

við móður hennar, sem einnig dvelur hjá yður, að Sigurlaug dveldi á kaupi
hennar þetta ár, án þess að kalla eptir sveitarstyrk, því fremur sem
hvorki hafði verið leitað samþykkis hreppsnefndar hèr um vistar-
ráð Bjargar móður Sigurlaugar nè samninga þar að lútandi, svo
hreppsnefndin álítur kröfu yðar í ótíma upp borna, til þess þèr
getið búist við að fá hana að öllu leiti uppfyllta, með því líka
hún að nokkru leiti styðst við það, að þèr hafið orðið að kosta til
uppfræðslu ómagans í skript og reikningi meira en venja er
til, vegna hinna nýjulaga þar um, sem og verð að álíta, að engin
prestur geti heimtað strax að þeim sè fullnægt á fyrsta ári með
námi í skrift og reikningi á fermingar börnunum, heldur sè byrjað
á að kenna þeim skrift og reikning, og að lögunum þessum verði
nauðmast fullnægt fyrr en með tímanum; þannig var álit hèraðsfund-
arins í Húnavatnssýslu í september m. f. á. eins og fleiri hèraðs-
funda, sem sèst hefir af blöðunum, að lögum þessum yrði ekki
fullnægt fyrr en eptir 1 eða 2 ár. En þrátt fyrir þetta og og trúi því
að þèr hafið lagt alúð á að mennta hið umgetna fósturbarn yðar
og jafnframt heitið að leggja því til meiri föt, sökum fermingar
þess, en ella, sem hreppsnefndin álítur virðingarvert, vill hún
veita yður í medlagsskyni 50 kr. með tèðri Sigurlaugu eða 13 kr. 68 a.
fyrir yfirstandandi ár; en þyki yður það aflítið medlag eptir tilkost-
naði yðar, treystir hreppsnefndin því, að móðir Sigurlaugar muni
af kaupi sínu í ár eða framvegis fullnægja því sem til vantar.
Hreppsnefndin gjörir ráðstöfun fyrir því, að yður verði borguð
umrædd upphæð með innskrift á Blönduósi í næstkomandi
kauptíð í sumar.

Umburðarbréf í Svínavatnshreppi dagsett 9. Maí 1881.

Þareð sýslunefndin í Húnavatnssýslu hefir skorað á allar hreppsnefndir í sýslunni, að takmarka eign á hrossum þannig: að þau verði hæfilega sett á hverja jörð eptir samþykki helztu sveitarmanna, og að geltir séu allir folar nú í vor 2 vetra og eldri, sem eigi eru ætlaðir til kynbóta eptir samkomulagi við hreppsnefndina, þá leyfum við oss hérmeð, að skora á alla bændur og búlausa, sem fola eiga ógelta, og eigi hafa sig saman við hreppsnefndina um, að hafa þá til kynbóta, að láta gelda þá sem fyrst, og eigi seinna en 5 vikum af yfirstandandi sumri. En á næstkomandi fjártalsþingi að Svínavatni hefir hreppsnefndin ásett sér, að láta bændur kjósa nefnd til þess, að ákveða hrossatölu með viðeldi þarfra á hverri jörð í hreppnum.

Við þetta tækifæri finnur hreppsnefndin ástæðu til, að banna sérhverjum búanda í Svínavatnshreppi, að halda nokkurn karlmann eða kvenmann í ólöglegri lausamennsku, þar gildandi lög banna slíkan atvinnuveg, nema menn leysi til þess leyfisbréf. Sömuleiðis skorar sýslunefnd á hreppstjóra og hreppsnefnd, að tilkynna sér, ef nokkur dveldi í hreppnum í ólöglegri lausamennsku. Einnig bönnum við hérmeð alla húsmennsku í hreppnum, nema ef hreppsnefndin finnur ástæðu til að leyfa hana eptir ósk hlutaðeiganda undir vissum kringumstæðum.

Bréf til sýslumannsins í Húnavatnssýslu 20. Júní 1881.

Þareð hreppsnefndinni í Svínavatnshreppi hefir borist til eyrna, að Guðmundur Hermannsson á Gilsstöðum sé nýlátinn, þá leyfi eg mér hérmeð, að biðja yður herra sýslumaður, að hlutast til um, að dánarbú téðs Guðmundar heitins verði sem fyrst tekið til uppskriftar og virðingar, og síðan til skiptameðferðar á sínum tíma, þar Svínavatnshrepps fátækrasjóður á talsvert hjá téðu dánarbúi, sér í lagi fyrir veittan styrk Ingibjörgu Sigfúsdóttur konu Guðmundar sál., sem hreppsnefndin hér mun gjöra kröfu fyrir þegar búinu verður skipt, og leyfi eg mér jafnframt að óska þess, að hreppsnefndin fái í tækan tíma aðvörun um skipti búsins, sem mun hljóta eptir kringumstæðum, að dragast til haustsins, mest vegna þess, að geldfé sem tilheyrir búinu, er komið úr ullu og líkindum rekið til afréttar.

Bréf til hreppsnefndar Oddvita í Hólahreppi í Hjaltadal 21. Júní 1881.

Hérmeð leyfi eg mér sem hreppsnefndar oddviti í Svínavatnshreppi, að skýra yður frá, að vorið 1878, fluttust hjónin Friðrik Pétursson smiður og Guðrún Pálsdóttir að Svínavatni hér í hreppi, hvar hún hefir dvalið í húsmennsku síðan. En í fyrra vetur sál. téður Friðrik og var þá dánarbú hans skipt næstl. vetur af viðkomandi skiptaráðanda, sem var mest skuldafé og ekkjan þá í bágbornum kringumstæðum, sem ekki hafa farið batnandi, þá lítilu eptir nýár næstl. vetur lagðist hún rúmföst, og liggur enn, þrátt fyrir allar lækninga tilraunir, sem gjörðar hafa verið; Hún á 4 börn öll í ómegð, en 1 af þeim er í fóstri norður í Skagafirði. Að öðru leiti er efnahagur hennar svo bágborin, að hún á ekki annað en, 1 kú, 1 hest, rúm og lítið eitt af dauðum munum, en þetta mun vera skuldlaust, þar hreppsmenn mínir hafa skotið saman 60–70 kr. henni til lífsbjargar og fyrir meðul og nú er henni stöðugt téður kvenmaður af bæ til þjónustu og aðhjúkrunar. Hún hefir ekkert leyfi til að dvelja lengur á Svínavatni með 3 börnum, og hefir engar kringumstæður til

að undir halda eða annast börn sín, hvorki að efnahag eða öðru. En af því tið ekkjan hefir skýrt mér frá, að maður hennar s. Fr. sál. Pétursson hafi verið fæddur í Hólahrepp og hafi hvergi áunnið sér sveitfestu með dvöl sinni annarsstaðar, leyfi eg mér hérmeð að skora á yðar herra Oddviti, að koma hingað vestur sem allra fyrst, til að gjöra nauðsynlega ráðstafanir fyrir veru tíðrar ekkju meðan hún ekki er flutningsfær, samt ráðstafa börnum hennar og hennar litlu eignum, ef Guðrún er annars sveitl. í yðar hreppi, sem eg verð að álíta eptir skýrslu hennar meðan eg ekki fæ upplýsingar um hið gagnstæða, því sveit hennar kynni að verða það óþægilegra, að hún ásamt börnum hennar væri tekin hér til ráðstöfunar uppá fulla meðgjöf, sem vonandi verði nokkuð há, því hún er þungur ómagi, heldur en hreppsnefnd í þeim hreppi hvar hún er sveitlæg gjörði samning þar um í tíma, sem fyrir byggði allan ágreining.

Bréf til Sigfúsar Jónassonar í Hrísey 29. september 1881.

Þó eg hafi meðtekið bréf þitt af 24. þ. m., hvar í þú biður mig um 1 ómagaframfæri í kornmat á Sauðárkrók í haust, þá furðar mig á eptir að eg í fyrravor hafði hjálpað þér um 16 kr. sem eg ætlaðist til, að yrði þér til viðreisnar, að þú skulir nú vera í þeim kringumstæðum, að þurfa hjálpar við og hafa aldrei fundið mig síðan. Eg þarf því áður en eg læt nokkurn styrk af hendi til þín, að fá greinilegri upplýsingar um kringumstæður þínar en áminnst bréf þitt gefur mér, og áskil því, að þú finnir mig hingað og mun eg þá liðsynna þér eitthvað eptir kringumstæðum.

Skuldakrafa í dánarbú Guðm. heitins Hermannssonar frá Gilsstöðum til skiptaréttarins í Húnavatnssýslu. dagsett 11. Nóvember 1881.

Eg undirskrifaður yfirlýsi hérmeð, að Ingibjörgu Sigfúsdóttir á Blönduósi ekkju Guðm. heitins Hermannssonar frá Gilsstöðum hefir verið lagt, og lánað af fátækrasjóði Svínavatns hrepps henni og börnum þeirra hjóna til framfæris, samkvæmt sveitarbók hreppsins.

Árið 1866 – 67	53 rdl 16 s
" – 1867 – 68	28 – 12.
" – 1868 – 69	21 – 87.
" – 1869 – 70	27 – 36
" – 1870 – 71	25 – 46
" – 1871 – 72	37 – 52
" – 1873 – 74	43 – 88
Samanlagt	237 – 49.
Sem eru í krónum og aura	475, 2
Árið 1874 – 75.	12, oo
Sama ár lagt með barninu Málmfríði Guðmundsdóttir að Svínavatni	16, 45
Sama ár einnig lagt með Hermanni Guðmundssyni að Auðkúlu	28, 25
Borgað uppí álag á jörðunni Eyrileskjardal árið 1873 – 74.	18, 33
árið 1874 – 75 einnig borgað í álag á sömu jörð	9. 33
Haustið 1869 er Ingibjörgu lagt 120 f.	29, 16
" – 1870. eins . 120	28, 33
" – 1871. eins . 120	28, 75
" – 1873. eins . 100	24, 47
Til samans	670, 59

þessar 670 kr. 59a. óska eg hérmeð, að fátækrasjóði Svínavatns hrepps, verði útlagðar við skipti á dánarbúi Guðmundar heitins Hermannssonar frá Gilsstöðum að því leiti eptir látnar eigur hans tilhrökkva.

Bréf til sýslumanns dagsett: 7. Desember 1881.

Með heiðruðu bréfi yðar 29. f. m. meðteknu í gær, hafið þér herra sýslumaður sent mér reikning bæjarstjórnarinnar í í Kaupmannahöfn fyrir veru Kalfinnu Kristjánsdóttur á sjúkrahúsi þar, að upphæð 15 kr., sem eg eptir kringumstæðunum læt hérmeð fylgja, sem bráðabyrgðarlán af fátækrasjóði Svínavatns hrepps.

/. Fylgiskjalið endursendist hérmeð.

Bréf til Guðm. bónda Þorsteinssonar á Rútsstöðum og ekkju Sigríðar Björnsdóttur í Holti 28. Jan. 1882.

Það hefir verið kært fyrir hreppsnefndinni hér, af gangnastjóra Jósep í Sólheimum, að öngvar matur hafi verið látinn í sameiginlegar göngur á Kúluheiði frá Holti og Rútsstöðum sem eptir gangnaseðli var uppá lagt, að tilleggja 1 gangnamann í sameiningu, þá hlýt eg eptir stöðu minni, að taka téða kæru til greina, þar umrædd gangnavanskil eru eptir hinum almennu reglum, að álíta sem engin gangnaskil hafi verið gjörð frá téðum heimilum, og því beri að borga göngurnar að fullu, auk sekta sem viðlagðar eru, og því leyfi eg mér hérmeð, að fara þess á leit við ykkur að greiða til fátækrasjóðs Svínavatns hrepps 7–8 kr. fyrir umrædd gangnavanskil, svo málið geti þannig niður fallið, því ella hlýt eg að vísa því til úrskurðar hlutaðeigandi sýslunefndar, sem ekki mun verða ykkur affara betra, en ganga að þessu sáttaboði, sem engum mun þykja ósanngjarnt.

Svar ykkar hér um, óska eg að fá munnlegt eða skriflegt fyrir 8. febrúar næstkomandi.

Bréf til sýslunefndar í Húnavatnssýslu 15. febr. 1882.

Það hreppsnefndinni í Svínavatns hreppi hefir borizt til eyrna að eigendur Dalskvísla sé búnir að selja þær Birni bónda Eysteinssyni í Víðidalstungu, sem ætli þegar að byggja þær á næstkomandi vori, ekki einungis 1 býli, heldur jafnvel með tímanum reisa þar fleiri býli, þá þykir oss þetta næsta óheppilegt og miður viðeigandi, þar sem téðar kvíslar hafa í manna minnum verið brúkaðar, sem afrétt, og menn dæmdir til að reka fé sitt þangað, og eigendur þeirra fengið meiri og minni toll eptir þær, og um mörg undanfarin ár hefir Svínavatnshreppur eptir samningi goldið árl. eptir þær 17 kr. fyrir afréttarpening sinn. Sömuleiðis hafa Torfalækjar, Sveinsstaða og Áshreppar goldið Kvíslar, sem vér álítum rétt og sanngjarnt, þar allir hrepparnir þurfa að meira og minna leiti Kvísla með til brúkunar fyrir afréttarpening sinn, og hefðum vér verið fúsir til að gjalda sömu upphæð árl. eptir þær, sem að undanförnu, ef þess hefði verið kostur, að fá þær til afnota hér eptir samkvæmt; og álítum vér að eigendur Dalskvísla hefðu átt að bjóða oss þær til kaups á undan öðrum, þar sem vér höfðum þær á leigu, eða að minnsta kosti, að segja þeim samningi upp, sem þar um hefir verið gjörður, áður en þeim var afsalað til fullkominnar eignar óviðkomandi manni sem auðsjáanlega verður téðum hreppum til meira eða minna tjóns, því auk þess, sem Dalskvíslar, að öllum líkindum verða ~~varðar~~ varðar fyrir ágangi afréttarpenings

má gánga að því vísu, að fénaður manna hafi eigi frið-
land á vissum stöðum, ef þar annars verður reyst bygð
og ekki áhugsandi að afréttarpeningur komi östundum
að verða rekin til ógreiða, sem mundi óvíð spilla nat-
kun afrétta, sem sýslunefndinni eptir tilskipun 4 maí
1872 er uppá lagt að sjá um, enda mundi það dæmi
ef kvísla eigendum heppnist það uppi að reisa þar bygð
gefa öðrum afréttar eigendum undir fótinn með að byrja
á því sama, og mundi þá eigi hægara fyrir sýslunefnd-
ina, að reysa skorður við því, heldur en í byrjun þessa máls.
Vér vonum að sýslunefndin álíti eins og vér, að það
geti leitt til óreglu og jafnvel siðaspillingar, að menn
taki sig þannig útúr mannfélaginu og reisi bygð langt
frá öðrum sveitum. Hvar skyldu slíkir menn ætla
sér, að verða aðnjótandi prestlegrar þjónustu? Skyldu
slíkir nýbyggjarar verða með tímanum fátækra ástand-
inu í Áss hreppi til mikillra framfara?

Með því vér álítum (líkur) ábyggilegt í umræddum kvíslum
sökum illviðra, vetrar harðinda, heyskapar leysis og hinna
áklyfandi aðflutninga, sem ekki getur dulist fyrir
neinum.

Af framförðum ástæðum leyfum vér oss hérmeð
að skora á hina heiðruðu sýslunefnd, að koma í veg fyrir
að reist verði bygð í Dals kvíslum, og á hinn bóginn
hlutast til um, að Svínavatns hreppur, Torfalækjar
Áss og Sveinsstaða hreppar, að eigendur Dals kvísla fái
sanngjarna borgun fyrir brúkun þeirra og afréttar tillig-
gjandi 4 hreppa.

Bréf til sýslunefndar 16. febr. 1882. Sökum þess að eg
hefi sannfrétt, að hreppstjóri Páll Ólafsson á Akri í
Torfalækjar hreppi, hafi á seinastl. hausti selt nokkrar
óskilakindur, á hreppaskilum að Torfalæk, sem hafi verið
á flækingi í téðum hreppi og loksins reknar að Torfalæk til
til téðrar sölu, þá get eg eigi gengið umtalslaust framhjá
slíkri aðferð téðs hreppstjóra, fyrst að láta það viðgang-
ast, að óskilafé sem fyrir kann að koma í Torfalækjar
hreppi á haustum sé eigi rekið í tíma til skilaréttar á haust-
um; en það sem síðar kemur þar fyrir til hreppstjórans
í Svínavatns hreppi, svo því verði lýst á tilhlíðilegan hátt.
Af því eg álít hér umrædda aðferð stríða á móti Reglu-
gjörð af 14. febr. 1877, 25 grein, þá leyfi eg mér hérmeð
í umboði hreppsnefndar í Svínavatnshreppi, að biðja hina
heiðruðu sýslunefnd, að hlutast til við téðan hreppstjóra í
Torfalækjar hrepp, að hann breyti eigi þannig framvegis, og
að hann skili andvirði þeirra óskilakinda, sem ekki spyrjast
uppi, til fátækrasjóðs Svínavatnshrepps hið allra fyrsta,
og láti hreppstjórann sæta hæfilegum sektum fyrir aðferð
sína í þessu tilliti.

Bréf til Sýslunefndar 16. febr. 1882. Á næstl. hausti var af
hreppsnefndinni hér í hreppi, bóndanum Guðm. Þorsteinssyni
á Rútsstöðum og ekkjunni Sigríði Bjarnardóttir í Holti
skipað meðal annara sveitarvina, að leggja til í sameiningu
gagnlegan mann í rúmigöngur á Auðkúluheiði, sem þau
að nefninu gjörðu, því gangnastjóri Jósep Jósepsson í Holti
hefir nýnnilega kært téðan gangnamann Helga Guðmundsson
frá Grund fyrir hreppsnefndinni hér, og kvaðst þannig
að orði um hann, að hann hafi reynst ónýtur og verið jafn-
an áttaviltur, enda er hann únglingur og vesalmenni.

Hreppsnefndin fór þess því bréflega á leit við tjedan Guðmund
og ekkjuna Sigríði í Holti, að þau bættu að nokkru vanskil
á göngum þeirra með því að greiða til hreppsins 7–8 kr.
hverju tjeður Guðmundur hefir neitað, en afhent mér málstað
sínum til sönnunar 2ö privat bréf frá Jóni Helgasyni á
Reykjum af 5. þ. m. og Fríðrik Guðlaugssyni í Torfalæk
af 4. s. m., samt vottorð frá Sveini Stefanssyni á Höllust.
af 8. þ. m. sem hreppsnefndin álítur, hvorki gefi neina
upplýsingu um að tjeður Helgi hafi verið nýtur gangna-
maður, né hafi staðið þannig í stöðu sinni, sem gagnl.
gangnamaður, heldur gefa þeir honum þannig lagað hegð-
unar vottorð „að hann hafi verið þægur og ekkert orðið áfátt.“
þó getur tjeður Jón um, að hann hafi verið átta villtur, og
leiðir þar af auðsjáanl. að hann hafir eigi getað skilið
skipanir gangnastjóra, hefði hann sagt honum að halda
göngunum í norður til byggða, þá hefði hann farið þvert
á móti og eigi í dyrnmaidri rétti sig eptir öðrum gangna-
mönnum, svo umrædd bréf og vottorð hafa enga gagn-
sönnun gegn kæru gangnastjóra, sem er skyldurækinn og
samvandur maður og ber saman við fleiri gangna manna
sögn. Vér álítum því, þrátt fyrir umrædd vottorð og bréf
beri tjeðum Guðm. og ekkjunni Sigríði, að svara fullum
hátum, sem þau hefðu engan mann sent.

Hreppsnefndin leyfir sér því hérmeð að leggja málefni
þetta undir þóknanlegt álit og úrskurð hinnar heiðr-
uðu sýslunefndar í Húnavatnssýslu.

Umrædd bréf og vottorð fylgja hérmeð 3 að tölu.

Privat bréf. til Skúla Bergþórssonar á Meyarlandi 4. Mars 1882.

Með bréfi af 8. þ. m. rjettl. meðteknu, látyrðu mig vita, að þú

hafir í hyggju, að flytja frá ábýlis jörð þinni í vor, og spyrð
mig því um, hvert þú megir ekki vísa þeim manni til mín
sem kynni að fala jörðina til ábýlis, ef það kæmi fyrir að þú
farir í burtu, sem þó ekki sé enn víst. En áður en eg fékk um-
rætt bréf þitt af 8. þ. m., fékk Ingvar hreppstjóri í Sólheimum
bréf frá Sveini Sölvasyni á Skarði þess efnis, að hann biðr
tjeðan Ingvar að útvega sér umráð yfir Meyarlandi ef það
losnaði í vor, sem velnefndur Ingvar hefir gefið honum leyfi
til með því móti, að það væri þér hvorki til skaða né óvilja
þínum, án þess að minnst væri á byggingar skilmála, sem eg
ætlaði mér síðar, því eg mundi eptir því, að þú við síðustu
samfundi fórðir í tal við mig, að mega byggja af kotinu
næsta ár, hverju eg lofaði, og því vildi eg að bygging og umráð
kotsins heyrðu undir þig næsta ár, þótt þú færir í burtu í vor.
En í dag kom hingað Ólafur nokkur Andrésson frá Reykjum
með bréf frá þorleifi bónda þar, hvar í hann biður mig að
byggja tjeðum Ólafi Meyarld. ef það losnar, sem eg hefði verið
fús til, ef það væri víssa fyrir að þú flyttir í burtu, og ekkert
lofað hefði verið áðan.id til Sveins í Skarði, sem að öllu leyti
heyrir undir þig, hvert þú vilt samþykkja eða ekki, eins og
yfir höfuð eg legg bygginguna jarðarinnar Meyarlands í þitt vald
næstkomandi fardaga ár, með því móti, að þú sjáir um jörðina
samkvæmt byggingarbréfi þínu, þótt þú flytjir í burtu, sem
eg geti vel ímyndað mér, að ekki verði eptir því sem sögur ber-
ast. En hvernig sem þú sleppir byggingu jarðarinnar verður
landskuld hennar sett uppí 40 kr. að minsta kosti, og leyfi eg
mér því að biðja þig að gjöra svo vel, að láta þorl. á Reykjum
vita þetta svar mitt til þín hið allra fyrsta, sem svar uppá bréf
hans til mín, er eg hefi áður umgetið.

Bréf til Sigfúsar Jónssonar í Hringey 6. maí 1882.

Þú hefir með bréfi af 22. f. m. meðteknu í gær kveldi skýrt mér frá, fyrst og fremst, að þú sért bjargarlaus fyrir fólk þitt, sem þurfi bráðra aðgjörða við, og þar næst, að þú hafir farið að athuga ástæður þínar og ráðstöfun mína þér til handa, sem væri tæpast forsvaranleg, að skilja þig eptir með 2 börnum félausan, þá ekki hlífðist síra Jakob við að taka af þér folann, og sérð þú ekki aðra vegi fyrir þig en fara til sýslumanns og fá hjálp hjá honum uppá endurgjald héðan.

Mig furðar á að þú skulir ekki hafa fyrr persónulega leitað hjálpar með bjargræði hingað, ef þörfin er eins mikil og þú segir, þó ég þekki ekki, að þú hafir haft það viðbundið, að þér hefði verið það ómögulegt, en í stað þess að koma sjálfur lætur þú áður nefnt bréf þitt fara á flækingi hingað vestur og dvelja hálfan mánuð á leiðinni. Er þetta betra úrræðið til að fá fljóta hjálp fyrir bjargþrota heimili? Margir nenna að draga sig í kaupstað eins langa leið og hingað vestur, til að leita sér og sínum bjargræðis. Ég kannast ekki við, að það sé uppástunga mín eða ráðstöfun, að þú dveljir fyrir norðan næsta ár með 2 börnum þínum ~~með~~ án sveitarstyrks héðan, því það var bæði í vetur þegar þú komst hingað og um daginn þín <u>eigin uppástunga</u>, og vill svo vel til, að við töluðum ekki tveir einir saman, heldur í viðurvist tveggja merkra manna, sem ég óhræddur get vitnað til, að þeir munu bera ef til kemur, að þú baust, að annast 2 börn þín næsta ár án sveitarstyrks og neitaðir því að hlýðnast þeirri ráðstöfun minni, að flytja með konu og börnum hingað vestur, og get ég því ekki séð, að neitt í þeirri ráðstöfun minni sé óforsvaranlegt, sem þú berð mér á brýn að þínu og annara áliti, og allrasízt ekki heldur hótanir þínar, að leita sýslumanns hjálpar, því þú hlýtur sjálfur, að viðurkenna, að ég að undanförnu hefi látið þér fá hjálp í té, sem þú hefir óskað eptir. Af þessu kviklyndi þínu og tormerkjum þeim, sem þú í téðu bréfi þínu telur á dvöl þinni fyrir norðan með 2 börnum næstkomandi ár, hefi ég í dag ritað sýslumanninum í Skagafjarðarsýslu, og beðið hann að hlutast til, að þú verðir sem fyrst fluttur með 2 börnum þínum lögflutning á Svínavatnshrepp. En til að bæta úr bjargarskorti þínum meðan flutningurinn ekki fram fer, mætti vitja hingað vestur matvæla þegar þú vilt.

Bréf til Sýslum. í Skagafjarðarsýslu dagsett 6. Maí 1882.

Ég leyfi mér hérmeð að skýra yður herra sýslumaður frá eptirskrifuðu málefni, er þannig er vaxið: að Sigfús Jónsson í Hringey hefir að undanförnu þegið mikinn framfærslustyrk af sveit sinni Svínavatnshreppi. En á næstl. vetri lét hann hreppsnefndinni hér í ljósi, að hann væri ófáanlegur til að vera lengur saman við konu sína, og hann vildi því bregða búskap í vor, hvaraf leiddi, að 2 af hreppsnefndarmönnum héðan áttu fund við téðan Sigfús og Margréti konu hans 1. f. m. að Hringey, og buðu þá téðir hreppsnefndarmenn þeim hjónum að veita þeim viðtöku hingað á hreppinn í vor, með 4 börnum þeirra til hagkvæmrar ráðstöfunar, hverju þau þver neituðu en hann (Sigfús) bauðst til að annast 2 börn þeirra án sveitarstyrks, og kona hans óskaði að mega ráðstafa sér sjálf með 1 barni og skýrði um leið frá, að hún væri búin, að ráðstafa 1u barni þeirra hjóna hinu fjórða í Borgarseli uppá 240 kr. meðl. næstkomandi ár, hverju hreppsnefndin hér lofaði að greiða og samþykkti uppástungur þeirra hjóna. En í

þorkveldi meðtók eg bréf frá téðum Sigfúsi af 22. f. m. hvar í
hann telur sér ómögulegt, að annast nema 1 barn sitt næstkom-
andi ár, og að öðru leiti séu kringumstæður sínar nú mjög
erfiðar og hefi eg í dag skrifað nefndum Sigfúsi hér að
lútandi. Að yfirveguðum ástæðum téðs Sigfúsar, álítur
hreppsnefndin hér mjög óhagkvæmt, að annast þarfir þeirra
hjóna í fjær liggjandi sýslu, þegar þar við bætist hvikulyndi
hans á áður gjörðum samningi, þá leyfi eg mér hérmeð í
umboði hreppsnefndarinnar í Svínavatnshreppi, að biðja
yður herra sýslumaður, að hlutast til um, að téður Sigfús
Jónasson í Hringey verði sem fyrst fluttur með 2 börn-
um hans og þeim litla fjármunum, sem hann hefir undir
höndum, lögflutning á leið hingað til téðrar framfærslu
sveitar sinnar, samt kona hans með 1 barni, ef hún sem
van ekki hefir sjálf getað ráðstafað sér uppá áður nefndan
hátt. Til hreppsnefndar í Torfalækjar hreppi 19. maí 1882.

Þareð Guðmundur vaktur Guðmundsson á Gunnfríðar-
stöðum, hefir í eptirdragi kvennmann Guðbjörgu Guðmunds-
dóttir að nafni með 1 barni þeirra, sem er sveitl. hér í hreppi
hefir beðið mig, að hlutast til við hreppsnefndina í Torfal.
hrepp, að hann mætti setjast að á Blönduósi og dvelja
þar næstkomandi fardaga ár með téðri Guðbjörgu og
barni þeirra, þá leyfi eg mér hérmeð í umboði hrepps-
nefndarinnar í Svínavatnshrepp, að biðja hina heiðruðu
hreppsnefnd í Torfalækjarhreppi, að veita téðum persónum
húsmennsku leyfi, til að setjast að á Blönduósi og dvelja
þar næstkomandi fardaga ár í húsmennsku, en téður Guðmundur
hefir sjálfur lausamennsku leyfi, og sér sér og sýnum fyrir
húsaskjóli. En hreppsnefndin hér skuldbindur sig til, að
veita téðum persónum nauðsynlegan framfærslustyrk, ef
því leyti þau með þurfa, svo þau ekki verði Torfalækjar
hrepp að neinni byrði. Svar yðar hér uppá óska eg að fá
hið fyrsta að skéð getur.

Bréf til Oddvitans í Sandárhreppi dagsett 13. Júní 1882.

Þareð Þorkell Jónsson á Tjörn í Sandárhrepp, sem þér hafið
áður ritað mér um, er hér staddur, og skýrir mér frá: að foreldrar
hans hafi leyft sér húsaskjól þetta ár með konu og börnum þeirra,
þá leyfi eg mér hérmeð í umboði hreppsnefndarinnar í Svína-
vatnshreppi, að biðja hina heiðruðu hreppsnefnd í Sandárhreppi
að veita téðum Þorkeli með konu og börnum leyfi til, að dvelja
í húsmennsku þetta ár á Tjörn í Sandár hreppi, og skuldbind-
og hérmeð hreppsnefndina í Svínavatns hreppi til, að veita
téðum Þorkeli nauðsynlega hjálp, svo hann ekki verði Sandár
hrepp að neinni byrði.

Bréf til sýslumannsins í Húnavatnssýslu 1. Júlí 1882.

Þó þér herra sýslumaður með bréfi af 10. f. m. fyrir stuttum
tíma meðteknu hafið skipað hreppsnefndinni í Svínavatns-
hreppi, að framkvæma nýtt mat og nákvæma lýsingu á
öllum jörðum í hreppnum, samt smala saman virðingar-
verði þeirra jarða, sem gengið hafa að erfðum; eða hafa verið
veðsettar til veðsetningar móti peningaláni, og söluverði þeirra
jarða, sem gengið hafa að kaupum og sölum síðan 1871–
1881. og loksins gefa nákvæma skýrslu um landskuld og
leigur á þeim jörðum, sem leiguliðar búa á, og meta land-
skuld og leigur á jörðum þeim, sem eigendur sjálfir búa á

eptir reglum þeim sem skipaðar eru í opnu bréfi 18. Júlí 1848 allt þetta eptir bréfi landshöfðingja 21. April síðastl. og bréfi ráðgjafans fyrir Ísland 28. febrúar þ. á. til undirbúning sýslujarðamati, þá fær hreppsnefndin eigi betur séð, en áminnst, skipun hafi komið á óhentugum tíma, sökum þess, að menn almennt liggja rúmfastir í mislingasýkinni, svo ómögulegt er fyrir hreppsnefndina, að fá nauðsynlegar upplýsingar, til þess í tekan tíma, að geta leikið þessu ótt-unar verki, sem mundi kosta mikinn tíma og margbreytta fyrirhöfn, enda finnur hreppsnefndin ekki ástæðu til að framkvæma slíkan starfa borgunarlaust.

Bréf til sýslum. í Húnavatnssýslu dagsett 25. Júlí 1882.

Þareð gamalmennið Þorgerður Guðmundsdóttir, sem þér hafið herra sýslumaður bréflega uppálagt hreppsnefndinni í Svínavatnshreppi, að taka til ráðstöfunar, uppá væntanlegt endurgjald af framfærslusveit hennar, er í næstl. fardögum búin að dvelja hér í hreppi 33 vikur, og hefir verið lagt með henni af fátækrasjóði hreppsins, 2 kr. um vikuna eða til samans 66 kr., þá leyfi eg mér hérmeð virðingarfyllst að biðja yður herra sýslumaður, að hlutast til um, að fátækrasjóður Svínavatnshrepps fái sem fyrst, endurgoldnar áminntar 66 kr. af framfærslusveit téðrar Þorgerðar, því fremur, sem mikið hefir þyngt á Svínavatnshrepp í vor, og hallæri er nú til lands og sjávar, þarf hreppurinn að fá sem fyrst áminnst styrkilán endurborgað. Jafnframt vil eg láta þess hérmeð getið, að umrædd Þorgerður hefir síðan um fardaga

legið rúmföst og liggur enn máttlaus, og getur því enga björg sér veitt, og verður því að gefa með henni mikið hærra meðlag í ár en næstl. ár, sem ekki er enn fullsamið um hvað verður að upphæð, og virði því nauðsynl., að hreppsnefndin í hreppi téðrar Þorgerðar fengi vitneskju um, að meðlag með henni mundi verða sem sagt mikið hærra í ár en hið næstl., svo hreppsnefndin gæti verið við því búin, að greiða það meðlag þegar þess verður krafist.

Bréf hreppsnefndar til sýslumanns dagsett 18. Okt. 1882.

1. Í tilefni af háttvirtu bréfi sýslumannsins frá 16. september seinastl., hvar í hann samkvæmt bréfi landshöfðingjans frá 28. Júlí þ. á. skorar á hreppsnefndina að semja og senda mat jarða í Svínavatnshreppi fyrir sýslufundinn, sem haldinn eigi 24. þ. m. leyfum við oss að láta það álit vort í ljósi, að samkvæmt sveitarstjórnarlögunum af 4. maí 1872, sé hreppsnefndin eigi skyld, að framkvæma þann starfa borgunarlaust, sem kostar bæði langan tíma og mikla fyrirhöfn, og oss verður þar hjá að álíta, að þetta verk aldrei mundi ná þýðingu sinni, þareð framkomið landamerkjalagamál 17. marts þ. á. mundi víða verða orsök til þess að mat jarðanna breyttist.

2. Hreppsnefndin í Svínavatnshreppi hefir með þakklátri viðurkenningu meðtekið bréf yðar herra sýslumaður af 16. sept. þ. á. áhrærandi yfirvofandi hallæri af misbresti sumarsins, sem lýsir umhyggjusemi yðar fyrir velförnum sýslunnar, og leyfum við oss í tilefni hér af, að skýra frá, að kvefsóttin hefir hér í sveit á næstliðnu sumri orðið með lang minsta móti, og orðið sumstaðar fyrir stór skemdum, svo allir verða að farga og fella meira og

minnka af peningi sínum; en þar sem vonandi er að menn með þessum hætti leggi nægilega til búa sinna, og all miklar byrgðir af kornmat eru á Blönduósi og Skagaströnd, þá er vonandi að ekki þurfi að kvíða skorti á manneldi á næstkomandi vetri; en það er sýnt, að hið liðna báginda sumar muni hafa stórkostlegar afleiðingar hér og annarstaðar fyrir eptirkomandi tíman og er það því ráð vort, að sýslunefndin kjósi menn í nefnd af sínum flokki, til að hugleiða hver úrræði mundu helzt til þess að koma í veg fyrir hallæri, og þann skort, er af fjárfækkuninni hlýtur að leiða; en þar hjá vonum vér, að sýslunefndin nú þegar skrifi Landshöfðingja og skýri honum frá ástandi sýslunnar. En eins og nú stendur er öll heill vor og von framtíðarinnar komin undir skynsamlegri ásetningu, og því er álit vort, að bezta úrræðið — eins og nú stendur — sé það, að sýslunefndin bjóði Oddvitum hreppsnefndanna, að kjósa í hverjum hreppi vissa og áreiðanlega menn til ásetningar, með þeim ákvæðum, að hver sem ekki hlýði ásetningarmönnunum verði að sitja á hakanum með hjálp fyrir hinum, er hlýða þeirra fyrirsögnum. Vér viljum benda á, að það, sem hallærisnefndin helzt ætti að athuga, það væri að benda mönnum á túnrækt og grasrækt, leggja stund á veiðiskap í vötnum og sjáfarútveg, sparnað á munaðarvöru, og lækkun á kaupgjaldi, og einkum daglauna vinnu, og rita um þetta efni umburðarbréf í alla hreppa sýslunnar.

Bréf til sýslunefndaroddvita í Húnavatns: dagsett 18. Okt. 1882.

Á hreppsnefndarfundi hér í hreppi 4. september næstl. ritaði nefndin Oddvitanum í Áshreppi um, að hann hlutaðist til um að skipun yrði tryggjandi hrossasmölun á tilliggjandi afrétti Áshrepps í samtökum við Auðkúluheiðargangnamenn sem vér höfum ákveðið að framfari í seinnigöngunum á Auðkúluheiði, og jukum svo við fjárleitarmennina 4 mönnum til hrossaleitarinnar, svo leitin á hvorutveggju framfæri tryggilega. Uppá áminnst bréf óskuðum vér svars frá téðum Oddvita, en sem vér höfum ekki fengið. En eptir réttir höfum vér heyrt og það af hreppsnefndarmanni Bjarna Jónassyni í Grímstungu, að stóðhrossum hafi verið smalað á Grímstunguheiði, og þau hross, sem þar voru eigi hýst, hafi verið rekin aptur til afréttar, án þess, að aðvara hreppsnefndina í Svínavatnshreppi fyrr eða síðar um téða smölun og réttun hrossanna. Af því oss virðist umrædd aðferð stríða móti gáðri reglu og gagnstæð afréttarreglugjörðinni, þá leyfum vér oss að skjóta því til álits hinnar heiðruðu sýslunefndar; hvort umrædd aðferð og meðhöndlun téðra hrossa, einkum að reka þau aptur til afréttar, baki eigi hlutaðeigandi hreppsnefnd fulla ábyrgð, og hlutist til við hreppsnefndina í Áshreppi, að hún gjöri tafarlaust ráðstöfun fyrir, að stóðhrossum verði smalað af afréttum Vatnsdæla, og oss verði gjört aðvart um réttun þeirra í tíma.

Skoðunarskýrsla til sýslumanns dagsett 2. Desember 1882.

Samkvæmt þóknanl. bréfi yðar herra sýslumaður dagsettu 30. Okt. næstl. hefir hreppsnefndin framkvæmt heyjaskoðun í Svínavatnshreppi og ásetning skepna á hey með ráði og aðstoð helztumanna í sveitinni, og mælti hreppsnefndin svo fyrir, að hverjum, sem eigi hefði 40 hesta af útheyi og töðu

fyrir hverja kú, 5 bagga fyrir hverja á og lamb, 4 bagga fyrir hverja sauðkind, og 6–7 hesta fyrir hvert hross, aðrir ráðlagt, að lóga af skepnum sínum, svo þeir hefðu tæðar byrgðir, því þessi hestatala hefir naumast nægt 2 undanfarna vetur, og hefði hér verið minna allað skepnum, hefði þurft lítið meiri eða minni fellir. Við skoðunina reyndist, að 11 bændur af 32 höfðu hina ákveðnu hestatölu, og 16 bændur höfðu að eins 4 bagga fyrir hverja sauðkind, 35 hesta fyrir hverja kú og 4 hesta fyrir hvert hross, en þessir menn hafa allir orðið aðnjótandi fóðurhjálpar (gjafakornins) og lógað gömlum hrossum til fóðurdrýginda, og því hefir hreppsnefndin fyrst um sinn ekki ráðið þeim til að skera meira ~~af~~ skepnum sínum. En 5 bændum og 3 húsmönnum var ráðið til – þó þeir hafi orðið aðnjótandi fóðurhjálpar frá útlöndum – að skera samtals 65 kindur, 3 kýr og 2 hross, og hafa sumir framkvæmt lógun á þessum peningi, en óvíst að allir gjöri það. En hreppsnefndin mun gjöra sitt ýtrasta til, að ráðum komar verði framgengt, að því leyti sem unnt er, og hefir tilkynnt hlutaðeigendum, að þeir með því að óhlýðnast, ráðum hreppsnefndar, hafi þeir fyrirgjört, allri fóðurhjálp af hennar hálfu. Hreppsnefndin leyfir sér einnig að geta þess að allar fóðurbyrgðir í hreppnum eru meira og minna skemmdar, einkum töður myglaðar og rénaðar fyrir ofhita og því kýr almennt nytlitlar, og óvíst að þær dragi uppi, nema með fóðurbætir. Ásland hreppsins verður því ekki sagt ljósara fyrr en við ýtrekaðar skoðanir, sem hreppsnefndin hefir í hyggju að framkvæma eptir tíð og kringumstæðum. Á nokkrum bæjum hjá 5 bændum og 3 húsmönnum voru skaðar matbyrgðir, sem eyddust af lítlar, og var með tilliti til þess þeim úthlutað meira að tiltölu af gjafakorninu en öðrum, sem þó hafa miður ekki bætir úr þörfum

þeirra, nema um litla tíma, ef því svo lítið var fyrir hendi til að skipta meðal margra. En hreppsnefndin mun leitast við að útvega þeim bágstöddustu bráðabyrgðarlán, svo þeir eigi líði nauð fyrir sig og sína.

Skýrsla

yfir úthlutun á fóðurkorni því, sem Svínavatnshreppi hlotnaðist, samkvæmt bréfi sýslumanns dagsettu 16. Nóv. að upphæð 70 hálfsekkir úthlutað 20 s. m.

Manna og bæja nöfn	Ígildi hans ½ sekkir	Athugasemdir
Helgi Benediktsson Svínavatni –	2	
Jósep Jóhannsson Litlabúrfelli –	2	Taða skemd vegna ofhita
Sigvaldi húsmaður samastaðar –	2	vegna matarskorts
Þorleifur Erlendsson Stórabúrfelli –	2	
Guðrún húskona Sigurðard. Reit. –	1	
Sveinn Jóhannsson Gunnfríðarst. –	4	Vegna heys og matarskorts
Stephan Jónsson Ásum. –	3	Taða skemd af ofhita
Benedikt Helgason Kárastöðum –	1	
Pálmi Jónsson Syðrilangamýri	2	
Ingibjörg Guðmundsd. Eldjárnsstöðum	2	
Jón Davíðsson Þröm. –	3	Vegna heys og matarskorts
Þorsteinn húsm. Jónsson Kúluseli –	1	
Sveinn Kristjánsson Litladal.	2	
Sigríður Bjarnadóttir Holti. –	2	
Jónas læknir Jónsson Holti –	4	10 hestar fyrir 1 kú
Ármann Ármannsson Hrafnabjörgum	2	Vegna heys og matarskorts
Guðmundur Hafsteinsson samastaðar	3	Eins
Guðmundur Jónsson Gafli. –	2	
Guðbjörg Pétursdóttir Sjáfarhólum	2	
Þorsteinn Þorsteinsson Grund. –	2	Sama
	44	

hennar viðvíkið, gjörist af 1. eða 2 mönnum, og engin til tók að [illegible]
að flytja hana til átthaga sinna, var hreppsnefndinni hjer sagt til hennar
ar til ráðstöfunar. sem hún gat eigi skorast undan, sökum hinna
miklu vandræða, sem leiddu af dvöl hennar, hvar helst sem hún
var, en með því Helga girntist helst að koma að Litlabúrfelli
hvar hún þekkti konu mjög nákomna viðveika, kom hreppsnefndin
henni þar fyrir eptir að Helga hafði verið á Ásum hálfsmánaðar
tíma, og bjet þeirri meðgjöf með henni, að húsbændur hennar yrðu
gjörð skaðlítil af dvöl hennar þar, og dvaldi Helga á Litlabúrfelli
rúmar 8 vikur áður en hún var flutt til framfærslusveitar sinnar
við sína heilsukjör og áður eru nefnd, nema nokkra daga áður en hún
var flutt að hún var skárri til heilsunnar, var því meðlag hennar meðan
fyrir allan tímann liðugar 15 vikur 111 kr. 18 a með kostnaði sem leidd.
af læknis hjálp um 20 kr fyrir utan þær áður nefndu 100 kr frá föður
hennar, því undir hald hennar varð sá atvinna meiri um slattinn fyrir hús-
bændur hennar, sem var meira virði en það er til reiknings. —
þessa upphæð 111 kr. 18 a. hefur hreppsnefndin krafist að fá endurgoldna
af framfærslusveit tjeðrar Helgu Seiluhreppi. En oddvitinn þar hefur
með brjefi 22. desember f. á. gjörsamlega neitað að greiða á minsta
upphæð og borið fyrir, að Helga hefði mátt flytja til átthaga sinna og
dvöl hennar hjer í hreppi hefði verið án þarfar, eins og brjef hans
sýnir, er hjer með fylgir í eptirriti. En hverki hreppsnefndin nje
aðrir, þar á meðal Jónas læknir á Geithömrum, gátu álitið hana
flutningsfæra fyrri en gjört var, sem hreppsnefndin vill reyna að
sanna, að hafi verið byggt á góðum og gildum ástæðum, með upp-
teknum þingvitnum, og leyfi jeg mjer því hjer með að biðja yður

herra sýslumaður, að yfirheyra sem fyrst fyrir rjetti í viðurvist
minni og oddvitans í Seiluhreppi Eyólfs Hanssonar í Valadal hjónin
Jósef Jóhannsson og Guðrúnu Jóhannsdóttur á Litlabúrfelli, ásamt
hjónin Sigvalda Olafsson og Sólveigu Bjarnadóttir samastr., hrepp-
stjóra Ingvar Þorsteinsson í Sólheimum, vinnumann hans Pál
Pálsson og Daníel bónda Sigurðsson á Ásum um heilsukjör tjeðrar
Helgu meðan hún dvaldi á Litlabúrfelli og Ásum, og skal jeg hlutast
til um að allar þessar persónur mæti á þeim stað og tíma innan
Svínavatns þingsóknar án fyrirkalli, sem þjer herra sýslumaður til
takið

Skýrsla

um úthlutun á gjafakornvöru þeirri, sem Svínavatnshreppur átti
eptir óúthlutað af því er honum hlotnaðist fyrir úthlutun sýslunefnd-
arinnar 15. nóvemb. 1882 sem var 2 hálfs Rug og 4 hr. Bygg, einnig
því sem honum skiptist 7 april seinastl. á Borðeyri 23 hálfs
Rugs og á Skagastr. 15 hálfs Rugs og 7 hálfs Bygg —

	Rugr hálfs	Bygg hálfs	Bygg hálfs	Athugasemdir
Jósef Jóhannsson Litlabúrfelli		4	1	Fátækur búandi
Sveinn Jóhannsson Gunnfríðarstöð		4	2	fátækur fjölsk. maður
Sigvaldi Olafsson Litlabúrfelli		1	"	fátækur húsm.
Guðrún Sigurðardótt. ekkja í Rein		½	"	örvasa gamalmenni
Guðbjörg Guðmundsdótt samastr.		½	"	húskona með börnum
Árni Árnason Hrafnabjörgum		2	1	fátækur búandi
Guðm. Hafsteinsson samastr.		4	1	eins
Þorfinnur Hallsson á Mosfelli		1	"	eins
Stefán Sigurðsson samastr.		1	"	eins
Erlendur Þórðarson samastr.		3	"	fátækur fjölskyldumaður
Bjarni Einarsson Efrilækjardal		1	1	búand. bjargarl. utan húss og innan
fl.		22	6	

	Rúg hlf.	Bygg hlf.	Athugasemdir
Jónas Jónsson Holti	1	1	Föðurlaus fyrir kú
Vigfús Höskuldsson Hamrakoti	2	"	fátækur fjölskyldum.
Árni Ármannsson Hrafnabjörgum	"	1	fátækur búandi
Þorfinnur Hallsson Mosfelli	1	"	eins
Guðbjörg Guðmundsdóttir Reek	½	"	fátæk húskona m. börnum
Ingibjörg Halldórsdóttir Dalsseli	½	"	fátæk húskona
Sigfús Jónasson Hringey	2	"	fátækur fjölskyldumaður
Sveinn Jónasson Tjörnkoti	2	"	til styrktar fyrir konu hans í húsi
Elísabet Gísladóttir Barkarstaðagerði	2	"	fátæk húskona m. börnum
Bjarni Einarsson Efriðakjöridal	"	1	fátækur fjölskyldum.
Vigfús Höskuldsson Hamrakoti	1	"	eins
Sigvaldi Ólafsson Litlabúrfelli	2	"	lánað
Jósef Jóhannsson samastr.	2	"	lánað
Sveinn Kristjánsson Litladal	2	"	Mötingsbörnum kú
	40	9	

verður þá óúthlutað aðeins 2 hálfrekkir af Bbygg. og 20 kr. í peningum. Í skýrslunni 2 desember 1882 er þess getið, að 2 bændum hafi verið lánað nokkuð af gjafakornsöru til fóðurbætir, sem hreppsnefndin hefur farið á leit við að endurborguðu það, og hafa þeir tjáð sig vera fúsa til þess, ef sú ákvörðun kæmi frá sýslunefndinni, að menn í líkum og betri kringumstæðum, endurborguðu þegið gjafakorn í fyrravetur. 29/1 1884. —

Brjef til sýslunefndarmanns E. Pálmasonar dag 30 janúar 1884

Þjer hafið hérvaðs sýslunefndarm. borið undir álit hreppsnefndarinnar hvort hreppsbúar mundu þurfa yfirstandandi ár, að fá nokkuð af því frambodna hallærislani, til að fyrir byggja almennan skort meðal hreppsbúa. Þá leyfir jeg mjer hjer með í umboði hreppsnefndarinnar, að láta það álit mitt í ljósi: að jafnvel þótt þeir sjeu bágstaddir með matbyrgðir í vetur, sökum litils skurðar og kornaðdráttar, þá hefur hreppsnefndin leytast við, að miðla þeim bágstöddustu, því litla sem eptir var óúthlutað af gjafakorninu í haust, eins og með fylgjandi skýrsla sýnir, svo menn hafa vonum, þeir líði eigi stórlega nauð, ef sigling kemur eigi því seinna hjer til verzlunarstaða á næsta vori, og af koma búpenings verður bærileg; vona menn, að kringumstæður almennings fari fremur batnandi næsta ár, og því fremur sem þeir eru fáir, sem eigi hafa nægilegar fóðurbyrgðir fyrir búpening sinn í vetur, þá getur hreppsnefndin eigi ráðið til, að Svínavatnshreppur fái hið frambodna velmeinta hallærislán, sem lýsir umhyggjusemi landsstjórnarinnar fyrir landi og lýð. —

Brjef til Hreppsnefndar í Biskupstungnahrepp 18/4 1884

Vjer höfum meðtekið brjef frá hreppsnefndinni í Biskupstungnahreppi af 14 marz s. l. áhrærandi fjáruppsrekstur þeirra norður yfir Hvítá, og hvernig hún vill haga fjárleytum að hausti með samtökum við innbúa Svínavatnshrepps, og hefur hreppsnefnd innbúar yfirvegað mál þetta og fallist á í þettasinn, gangna til hagum þá, sem þjer stingið uppá með því skilyrði: að þjer sjáiðum, að alltsvæðið milli Jökulfalls og Langjökuls að með töldum Fróðárdal, sje full tryggjandi smalað af afrjettarfje, og það allt sem finnst rekið að Rjett í Svartárbugum og vaktað þar, þangað til norðanmenn koma þar og taka úr það fje, sem þeir kunna að eiga, og að fje sje gramskoðað eptir markaskrám Húnavatns og Árnessýslna, og að sundurdrátt inn á fjenu fari fram ár dags á Laugardaginn í 22. viku

hreppa menn sjeu þar einnig viðstaddir eins og venja
sumars, og hreppamenn hafi náttstað
hefur verið. Vjer búumst við að norðanmenn hafi náttstað
við Seyðisá á fimtudagskvöldið, og finni Biskupstúnamenn
í Kjalhrauni á föstudaginn um hádegi, og sjeu samleyta með
þeim suður í Gránunes og hafi þar náttstað á laugardagsnóttina
og getum vjer varla búist við, að sundurdrættir á fjenu geti
framfarið fyrr enn á laugardaginn eins og áður er sagt, og ætlumst
vjer til að norðanmenn, þá sundurdrætti er lokið, leyti að nýju
sama dag ofan á Þverbrekkur og norður í Kjalhraun, og hafi nátt-
stað í Gránunesi næstu nótt, og byrji svo fjárleitir á sunnudag
norður yfir Kjalhraun í sameining með öðrum Auðkúluheiðar
gangnamönnum. Hvað uppástúngu yðar við víkur, að fá aðhald
við Seyðisá til þess að geta vansakað þar fje það er vjer höfum þá
þá safnað, sjá um vjer oss ekki fært uppá okkar eindæmi, að geta
unnið við þeim tilmælum að öllu leyti, nema af því fje er safnast
úr austurparti Kjalhrauns og Biskupstungum vildum vjer stuðla
til, að yður gæfist kostur á, að koma við Seyðisá sunnudagskvöldið.
En ef ætti að reka þangað allt það fje, sem safnast þann dag af
vestur heiðinni og rjetta því hefði gangnamenn orðið um heilan
dag, og breyttist þá hinn fyrirskipaði fjárleitir og rjettahöld
í Húnavatnssýslu, eptir Reglugjörð af 14. febr. 1877, um nokkurn
afrjetta, og heyrir slík breyting undir Sýslunefnd og engin líkindi
til, að sú breyting fengi framað ganga, vegna samtaka með göngur
við Mýrasýslu, hvar afrjettar lönd þeirra liggja að afrjettum
Húnvetning vestan Lángjökuls

Vjer höfum heyrt getið samninga þess er þjer getið um í brjefi
yðar milli Biskupstungnamanna og Húnvetninga um uppreksturs
ur norður yfir Hvítá, og vitum vjer ekki hvar hann er að finna
hjer nyrðra, því hann byggur ekki við hreppaskjölin í Svínavatns
hreppi, og getur hann að vorum áliti ekki verið skuldbindandi, nema
með samþikki hlutaðeigandi Sýslunefndar. —
Vjer þökkum yður fyrir sendingu Markaskrár Árnessýslu, og heit
um yður, að senda yður seinna Markaskrá Húnavatnssýslu, sem á
að prenta að nýju í sumar, og þykir oss slæmt, að geta nú eigi sent
yður markaskrána, því vjer höfum orðið þess varir, að sammerk
ingar eiga sjer stað, sem nauðsynlegt þyrfti að athuga og bera
vandlega saman, svo hlutaðeigendur gætu gjört nauðsynlegar
markbreitingar. —
Eins og yður er kunnugt hefur það verið venja undanfarin haust
að Hreppsmenn Biskupstunnamenn og Húnvetningar, hafa fund
iste Gránunesi á tilteknum degi, og viljum vjer mælast til, að
þjer tilkynnið hreppamönnum þá samninga, sem vjer höfum fallist
á, með fjárleitir og sundurdrátt á fje í Svartárbugum á
Laugardag í 22. viku sumars, og væri mjög æskilegt, ef þeir vildu
verða oss samtaka, að framkvæma tryggjandi fjárleitir sunnan Kjalhrauns
einkum frá Bláfellsjökli ofaní Svartárbuga. —
Að lyktum leyfum vjer oss að óska eptir línu frá yður viðvíkandi
umræddu máli, og hvort þjer fallist ekki á þenna bráðabyrgðar
samning vorn, svo vjer getum samkvæmt því útgefið gangna
seðla á næstkomandi hausti; og látið reynsluna skjera úr hverju
nauðsynlegt væri að, breyta með framtíðinni. —

Brjef til Sýslumannsins Skagafjarðarsýslu d. 1/6 – 1884

Með brjefi af 28 f. m. hafið þjer herra sýslumaður skýrt mjer frá, að Sigfús Jónasson í Hringey þurfamaður Svínavatnshrepps, hafi vorið 1882, beðið sig upp fyrir yður um bjargarskort fyrir sig og fjölskylduna, og að þjer þá hafið lánað honum 6 kr. virði í mat, og jafnframt skrifað oddvitanum í Akrahrepp, að sjá um að hann ekki liði nauð fyrir heimili sitt, og að oddvitinn síðar hafi látið yður vita, að hann eptir ósk Sigfúsar hefði látið hann fá af fátækrasjóði 9 kr. virði í matbjörg, og enfremur að tjeður Sigfús skuldi yður 9 kr. 3 a. þinggjöld frá fyrri árum, og óskið þjer að tjeðar skuldir verði yður greiddar af fátækrasjóði Svínav. hrepps.

Jafnvel þó það sýnist að engin nauðsyn hafi verið fyrir Sigfús að leita hjálpar hjá öðrum en framfærslusveit sinni, er þó hreppsnefndin fús á, að borga þetta til yðar hans vegna, og legg jeg mjer því í sambandi hjer við að geta þess að fyrverandi oddviti Jón Pálmason hvedst hafa skrifað yður um að kristfjárgjöld Svínav. hrepps fyrir árin 1876 og 77. væru ókomin, og það
þjer þau ár verandi settur sýslumaður hjer í Sýslu beðið yður upplýsinga um hvaðan maður gæti vonast eptir að fá þau greidd. En þareð þjer ekki höfðuð svarað því brjefi, bað jeg yður við samfundi á Sauðárkrók næst-liðið haust eins og annað brjef yðar af 28. f. m. getur um að gefa mjer upplýsingu um nefnd kristfjárgjöld, en þar eð þjer í nefndu brjefi, tjáist fús að borga tillagið fyrir árið 1877 og óskið að það komi uppí skuld Sigfúsar hverju nefndin tekur þakklátlega, en nefnið ekki til-lagið fyrir hitt árið verð jeg enn á ný að leggja mjer að biðja yður að gefa mjer þær upplýsingar sem kostur er á og ef það skyldi vera komið til yðar að það einnig mætti koma til borgunar á hinni optnefndu skuld Sigfús-ar, sem eptir reikningi yðar er 24. kr. og 3 a., kristfjár tillögin bæði árin 22,40, og verður þá mismunur 1. kr. 63. a sem jeg sendi yður hjer með. Sje hið optnefnda krist-fjárgjald ekki til yðar komið, og að þjer getið upplýst mig um, hvar eptir því er að leita, lofa jeg að borga til yðar það sem enn er ógoldið af skuld Sigfúsar

Brjef til Sýslumanns dagsett 4/ júní 1884

Svo er mál með vexti, að fyrir nokkrum árum síð-
an giptist maður sveitlægur í Svínavatnshrepp vinnu-kona í Skagafirði, sem átti áður óskilgetið barn, er mun hafa við giptinguna öðlast rjett til framfæris í hrepp stjúpföður síns. En í hittiðfyrra dó kona þessi um vedda

hans, og síðan hefur hann verið í mjög erfiðum kring-
umstæðum svo vandamenn barnsins hafa forsorgað það,
þangað til nýlega, að þeir hafa sagt það hjer til sveitar
ráðstöfunar, á framfærslu hrepp skjóls föður síns.

En af því mjer þykir það vafasamt að um rjett barn
eigi framfærslurjett á hrepp skjóls föður síns eptir að
móðir þess er látin þótt það ætti rjett til hans meðan
þau voru í hjónabandi, og mjer er ekki kunnir yfir-
valda úrskurðir, sem upplýsi þetta, þá leyfi jeg mjer
hjer með virðingarfyllst að biðja yður herra Sýslumaður
um yðar þóknanlega álit í því, hvort Svínavatnshrepp,
beri að veita á minnsta barni viðtöku og annast það
sem sinn skyldu ómaga. Svar yðar hjer uppá væri
mjer mjög kærkomið að fá sem allra fyrst

Brjef til Sýslumannsins 30 nóvemb 1885

Með brjefi frá 9 f.m. hafið þjer herra Sýslumaður
óskað, að fá upplýsingu hreppsnefndarinnar í Svínavatns
hreppi um, hvort upprekstrarfjelagið Svínavatns og Torfa
lækjar hreppar, hafi árin 1884 og 1885 greitt nokkra
þóknun og ef svo er, þá hve mikla, til eiganda Dals
kvísla fyrir átroðning af afrjettar fje, samt um
hvort að undanförnu, hafi verið í samningum við eiganda
Dalskvísla. Jeg vil því hjer með skýra yður frá, að
árið 1884 var ekkert borgað fyrir átroðning á Dals
kvíslar frá Svínavatnshreppi ~~varsigard~~, En næst

liðið var allra hreppsnefndirnar í Svínavatns og Torfalækjar
hreppum samkomulagsfundi umbjóðanda kvíslanna
andans, og komst þá á svofelldur samningur, að Svínavatns
hr. borgaði 30 kr en Torfalækjar hr. 15 kr, með því
skilyrði að eigandi kvíslanna að þar sjen trúlega hreyn
að or af Söngrenjum, og líkir samningar munu hafa verið
gjörðir að undanförnu þegar borgað hefur verið eptir það
en því miður hefur það að undanförnu einasta verið munn
legt. —

Brjef til Árna bónda á Geitaskarði 30. janúar 1886

Nýverið sendir Jón Pálmason í Stóradal mjer
brjef, sem þjer höfðuð skrifað honum útaf greiðslu á með
lagi ómagans Árna Bjarnasonar sem hjá yður er á með
gjöf frá Svínavatnshreppi; þjer segist hafa fengið með
honum hast liðið ár 67 kr aðeins, og að móðir hans
Rannveig Sigurðardóttir, sem hjá yður er vinnukona geti
ekki af þessa árs kaupi sínu látið með honum 10 kr. hann
þá meira vökum klæðleysis. En fremur spyrjið þjer, hvort
þjer eigið að láta hann fá vaðmál til fata sem hún hafi
fylstu þörf fyrir. Að endingu óskið þjer að fá sem fyrst
það sem óborgað er frá fyrra ári og þessa árs meðlag með
drengnum. Jeg læt yður því hjermeð vita að jeg hefi á næst
liðnu hausti gjört ráðstöfun fyrir að til yðar verði borg-
aðir 20 aurar sem eptirstöðvar af fyrra árs meðgjöf með
drengnum og fyrir yfirstandandi ár 67 kr 60 a er greið
ast eiga þannig: frá Þorleifi á Stórabúrfelli 24 kr

flyt

Flutt 24 kr.

Jóni bónda Jónssyni á Hamri . . .	25,00
Helga — Benidiktssyni á Svínavatni . .	7,00
af þessa árs kaupi Rannveigar á Skarði . .	12,60
	68,60

og skal jeg enn á sjá um þennan hlut að eigendur á að borga þetta til yðar hið fyrsta. Hvað því líður að þjer látið Rannveigu fá vaðmál til fata, þá vil jeg gjarnan að hún taki sem mest af fatnaði upp í kaup sitt að því leiti sem það ekki gengur upp í meðgjöf með barni hennar, og vona jeg að hún geti orðið sæmilega fötuð af kaupi því er hún fær hjá yður, þegar hún er ekki látin borga með barni sínu meira en hún gjörir nú árlega. Jeg get um þess að jeg ætlast til að þjer flytjið Árna litla hingað í næstu fardögum því mjer er annt vel að koma honum fyrir hjer í hreppi, á hagfeldari hátt hvað greiðslu á meðlaginu snertir heldur en hjá yður. —

Brjef til Sýslumanns d. 1. marz 1886.

Með brjefi dags. 21. f. m. skorið þjer á mig herra sýslumaður, að útvega yður ítarlega skýrslu hreppsnefndarinnar, um bjargræðis ástand hjer í hreppi, ásamt áliti sýslunefndarmannsins um, hversu mikið lán hreppnum verði óumflýjanlega nauðsynlegt að taka, til að afstýra yfirvofandi manndauða eða hungursneyð. Hreppsnefndin hjer hefur á næstliðnu hausti brýnt fyrir mönnum, hver nauðsyn bæri til, að afla sjer matfang, eptir því, sem framast væri mögulegt og gjört ráðstafanir til, að þeir er ekki væru megnugir um að afla sjer þeirra sjálfir fengju lán, til að kaupa þau fyrir, og hefur þetta bætt all mikið úr þörfum manna fyrst um sinn, en þrátt fyrir það, mun þó bjargræðis ástand manna hjer, aldri venju framar ískyggilegt, og mun því verða ómögulegt að afla meiri matvöru fyrir sveitina, en þegar hefur gjört verið, en þrátt fyrir það, er það eindregið álit hreppsnefndarinnar og sýslunefndarmannsins, að til þess þurfi ekki hallærislán í þetta sinn, heldur mun hún á annan hátt útvega lán, þeim sem ekki á annan hátt eru sjálfir megnugir um, að sjá heimilum sínum borgið frá hungursneyð. [illegible]

Brjef til Björns bónda Blöndal á Breiðabólst. 20/12–86

Með brjefi frá 19. f. m. látið þjer í ljósi undrun yfir því, að jeg skuli hafa tilkynnt yður hvernig hreppsnefndin hjer, hafði hugsað sjer að greiða til yðar meðgjöfina með piltinum Sigurbirni Jóhannessyni, sem hjá yður dvelur hjeðan frá hreppi. Að vísu getur mjer ekki fundist neitt vandskilið í brjefi mínu, því af því sjest ljóslega hverjum hreppsnefndin hafði gjört að skyldu, að borga til yðar meðgjöfina, en alls ekki, að jeg vildi koma á yður þeirri skildu, að innheimta sveitarútsvör hjer, því jeg er yður samdóma um, að það liggi fyrir utan yðar verkahring. Þjer vitnið í 2 brjef frá Jóni sál. Pálmasyni

dags 9. og 24 marz. f. á. og samning frá fyrsta desemb. sama
ár, mjer er kunnugt um brjefin, og þau loford, sem í þeim
voru gefin eru uppfyllt, en um samninginn frá 1. desemb
er mjer ókunnugt og hefi ekki heyrt hann nefndan fyr,
og vil jeg því hjer með leyfa mjer, að skora á yður, að
senda mjer eptir rit af honum, hið fyrsta, því jeg
þikist sjá af brjefi yðar, að eitthvað sje í honum, sem
jeg þyrfti að vita um, til þess að geta uppfyllt loford
Jóns sál, sem mjer finst þjer sakna svo mjög.

Ef meðlagið er enn ekki komið til yðar, skal jeg láta mjer
annt um, að yður verði gjörð skil hið allra fyrsta eptir
nýár, en fyr getur maður því ekki krafið um gjöld til
fátækrasjóðsins

Brjef til sýslumannsins 2. janúar 1887.

Þjer hafið herra sýslumaður með brjefi af 9. þ. m.
óskað að fá yfirlýsing hreppsnefndar minnar um
hvert upprjettar fjelagið Svínavatns og Torfalækjarhrepp
ar hafi árin 1884 og 1885 greitt nokkra þóknun (og
ef svo er) þá hversu mikla – til eiganda Dalskvísla
fyrir átroðning af afrjettar fje, samt um, hvert
að undanförnu, hafi í samningnum við eiganda
Dalskvísla verið áskilið, að hann kostaði grenja
vinslu á heiðarlandi þessu.

Jeg vil því hjermeð skýra yður frá, að árið 1884 og 1885
var ekkert borgað til eiganda Kvísla fyrir átroðning.
aptur árið 1885 og 1886 var frá Svínavatnshreppi
borgaðar 27. kr. fyrir átroðning af afrjettar fje. Næst
liðið vor var aptur gjörður samningur af hreppsnefnd
unum í Svínavatns og Torfalækjarhreppum, við umboðs
mann eiganda Dalskvísla, þannig, að Svínavatnshrepp
ur borgaði 30 kr. en Torfalækjarhreppur 15 kr. móti því
að nefndir hreppar hefðu að frjálsu haga fyrir afrjett
ar peninginn, og eigandi kvísla hreinsaði þar trú
lega af tóu grenjum. Líkt skilyrði mun hafa verið
sett af hreppsnefndunum að undanförnu þau ár er
borgað hefur verið fyrir átroðning á nefndar Dals
kvíslar, en því miður munu þeir samningar hafa
einasta verið munnlegir.

Brjef til oddvita sýslunefndar í Húnavatns 17/1 1887.

Eins og hinni heiðruðu sýslunefnd í Húnavatnssýslu
er kunnugt, hefur tekjum sýsluvegasjóðsins hjer í sýslu
verið um nokkur undanfarin ár, að meiri parti varið
til endurbóta á sýsluvegunum í vestur sýslunni,
einkum á Miðfjarðar og Hrútafjarðar hálsum, en
mjög litlu verið varið til, að gjörða á sýsluvegunum
í austur hluta sýslunnar, þótt eitt sinn væri varið all
miklu fje til að leggja hina svo nefndu Tindabrú, þá

þá kjemur hún að litlu liði og svarar alls ekki til þess, sem ætlað var, þar sem hún stefnir í öfuga átt við það, sem almenter álitið eiga við af vegfróðum mönnum, held ur að vegir sjeu lagðir, sem beinast að kringum staðurleyfir, en ekki með krókum er nemur um ½ mílu að lengd, enda sannar nú reynslan ónáttúralanleg(?), að sýsluvegur inn um Tinda hefur aunga þíðingu, því hvorki þórður(?) nje aðrir ferðamenn, fara frá Reykjum austur hjá Tindum og yfir Blöndu á Nýjavaði og fram Lángadal, heldur fara þeir frá Reykjum, fram með Svínavatni að austan og yfir Blöndu á Finnstúngu vaði, þar sem nú er lögferja, eður þeir fara um Sólheima og Túnganes og yfir Blöndu á Móvaði. Það má einnig geta þess, að það vekur sjerlega eptirtekt ferðamanna, sem fara um Vatnsskarð og yfir Blöndu á fyrnefnd vöðum, að Reykjum, að þar skuli ekki vera lögskipaður sýsluvegur, eða neinar ráðstafanir gjörðar, til að koma honum á, og virðist því tími kominn til, að sýslunefndin taki nú mál þetta til náköðunar(?) yfir veguma, og leyfum vjer oss því hjer með, að skora á hina háttvirtu Sýslunefnd:

1. að hún ákveði á aðalfundi sínum í vetur 2. menn úr sínum flokki, til að skoða á næsta vori, hvar hentugast væri að leggja sýsluveginn frá Lasca(?), hvort heldur um Svínavatn að Finnstúngu vaði eður, um Sólheima og Tunganes að Móvaði á Blöndu

2. Ef hinir áðurnefndu menn álíta aðra hvora þessa leið hentugri fyrir sýsluveg, þá að sýslunefndin leiti samþykk is amtsráðsins í Norður og Austuramtinu, til um ræddrar breytingar á sýsluveginum hjá Tindum, og að hann gjörði lagður á þeirri leið, er sýslunefndin fyrir sitt leiti samþykkir og mælir með.

Þetta mál vjer svo mál þetta hinni heiðruðu sýslunefnd til athugunar og samþykktar.

Brjef til Sýslumanns 16 febr 1888

Í tilefni af brjefi sýslumannsins dags 19 jan. s.l. hvar með hann skorar á hreppsnefndina, að senda sjer, ítarlegar og greinilegar uppástung ur eða ákvarðanir um, hverjir vegir skulu vera hreppavegur í Svínavatnshrepp, og verða þá uppástungur vorar á þessa leið.

1. Frá hreppamótum milli Reykja og Mosfells fram með Svínavatni að vestan að Vatnsvík og yfir hana. Þaðan yfir Grundarnes austur

að Svínadalsá svo með henni allt framað Hrafnabjörgum

2. Frá Auðkulu framfyrir Svínavatns endann að Svínavatni

3. Frá Stóradal útum Svínavatn og Sólheima, þaðan út fyrir ofann Stórabúrfell, svo út hálsinn fyrir ofann Gunnfríðarstaði allt á hreppamót

4 Frá Þröm út með Blöndu út fyrir neðann Ytrilongumýri, þaðan upp sunnan Múlann og út með honum að vestan að Svínavatni

5. Frá Tungunesi út um Ása á hreppa mót

Brjef til hreppsnefndarinnar í Áshrepp.

Einsog hinni heiðruðu hreppsnefnd í Áshr. er kunnugt, var á síðasta sýslunefndarfundi hjer í sýslu ákveðið, að framvegis skyldu 4. menn úr Áshreppi, vera í fjárleitar samgöngum með Auðkuluheiðar gangnamönnum fram í Þjófadali og s. f. v., en samkvæmt með fylgjandi ~~att~~ yfirlýsing gangnastjóra

Jóns Sigurðssonar á Eldjárnsstöðum sjest, að í staðin 4 manna hafa á næstliðnu hausti aðeins 3 menn verið í nefndum göngum úr Áshreppi. Sökum þess að 1 mann vantaði úr áður nefndum hreppi álítum vjer að ástæða sje, að halda, að göngurnar hefðu ekki orðið full tryggjandi, og skipuðum því svo fyrir, að til seinni gangnanna yrði varið lengri tíma en venja hefur verið til, og ella hefði þurft.

Af þessum ástæðum störum vjer á hina heiðruðu hreppsnefnd í Áshreppi, að sjá ~~um að~~ upprekstarfjelagi Auðkuluheiðar fyrir sanngjarn um skaða bótum, fyrir vöntun nefnds gangnamans, og getum vjer ekki metið þann hluta þeirra er nefndu upprekstrarfjelagi ber, minna en 10 kr. er vjer ósk að oss verði borgaðar hið fyrsta að skjeð getur. 8 nóvemb 1890.

Ár 1892 17 nóvbr. Brjef til sýslumannsins í Húnavatnssýslu, viðvíkjandi stúlku að nafni Jakobínu Jakobsen, er dvelur hjer í hreppi, frá því síðasta strandferðaskip kom á Skagaströnd næstl. haust, hvar í herra sýslumaðurinn er beðinn um vegabrjef fyrir nefnda Jakobínu, til að flytja hana fátækraflutningi í framfærslusveit sína.

Ár 1893 Innkomin bréf.

Nº		Dagsett	Meðtekin	Svarað
1.	Frá sýslumanninum í Húnavatnssýslu, um, að stúlka Jakobína Jakobsson [illegible] 1893 uppi [illegible] borgun fyrir [illegible] hennar, hvar með hann [illegible] leið [illegible] ing á [illegible] tíma árs.	8/12 92	2 jan	27 jan
Nº 2	Sent bréf til Ingileifar Guðmundsdóttur í Stóradal um að hjálpa [illegible] hennar af sveitinni	3/3 93		
3	Bréf til Hinriks á Orrastöðum um borgun á skuld hans til sveitar fyrir Svínavatnshrepps	10/3 93		
4	Sent bréf til Jóns Guðmundssonar á Guðlaugsstöðum um inn heimtu á skuldum hjá Hinrik Orrastöðum Gísla [illegible] Ármanni [illegible] og [illegible] Illuga [illegible]	15/3 93		
5	bréf frá Sýslumanninum í Húnavatns[sýslu] um tilkynningu um að stúlkan Jakobína Jakobsdóttir sem nú er dáin hafi verið úrskurðuð sveitlæg í Vallna hreppi innan Eyjafjarðarsýslu	3/3 93	30 Marz	
6	bréf frá sýslumanninum í Húnavatnssýslu um að Þórarinn [illegible] Þórarinsson frá Oddsstöðum [illegible] krefst borgunar fyrir 1 [illegible] sem hafi verið selt hjá hreppi haustið 1891, [illegible] hafa [illegible] hreppstjóra hjá í hreppi [illegible] og skorar sýslumaður á mig að borga sem fyrst [illegible]	3/3 93	30 mars	
7	bréf frá oddvitanum í Vindhælishreppi þar [illegible] krefst að Svínavatnshreppur borgi 18 kr. [illegible] til Vindhælishrepps [illegible] Júlíus [illegible] fyrir [illegible] Blönduósi [illegible] Höfnum [illegible] Þorkels Jónssonar [illegible] sem muni vera sveitlægur í Svínavatnshreppi	29 Marz	12 April	26/4 93 [illegible]
8	bréf frá sýslumanninum í Húnavatnssýslu [illegible] bréfinu um [illegible] og um heimtu [illegible] hreppsnefndarinnar hjá í hreppi sem vantar [illegible] fyrir 4 undan farin ár, fyrir [illegible] Jóns á Guðlaugsstöðum	1 April 93		

Ár 1893 Innkomin bréf.

Nº		Dagsett	Meðtekin	Svarað
9	bréf frá sýslumanninum í Húnavatnssýslu þar hann [illegible] til að [illegible] um heimtu [illegible] haust [illegible] í hreppi sem [illegible]	1/4 93	14/4 93	
10	Sent bréf til sýslumannsins um [illegible] fyrir [illegible] Jakobínu sál. sem [illegible] 20 Febrúar síðast liðinn			10 júlí 93
11	bréf frá Guðrúnu Illugadóttur Bólstaðarhlíð hvar í hún neitar að gefa með föður sínum árlega nema 10 kr.	8/12	20/12	
12	bréf og Reikningur yfir Eitrum í Sauðadal frá Oddvitanum í [illegible] hreppi hvar í hann krefst að Svínavatnshreppur borgi Eitrum í Sauðadal að 2/1 [illegible]	21/11	21/12 93	
1894 1.	Bréf frá Skúla Jónssyni [illegible] hvar í hann óskar að Svínavatnshr. borgi með honum [illegible] bjargar Gunnlaugsdóttur að [illegible] 40 kr. [illegible]	13/1 94	15/1 94	18/1 94
2	Bréf frá oddvitanum í Ás hreppi hvar í hann krefst borgunar fyrir fund á kindum er fundust í eftir [illegible] heiði [illegible] kr. 19,50 en framur krefst oddviti borgunar fyrir [illegible] að upphæð 17,95 á Dals [illegible] frá [illegible]	16/2 94	21/2	
3	bréf frá sýslumanninum Húnavatnssýslu hvar í hann skorar á mig sem oddvita hreppsins að hlutast til um að hann fái skýrslu um [illegible] hreppsins fyrir 3 ár undan farin frá hreppstjóra hreppsins	30/1 94	21/2 94	
4	bréf frá Oddvitanum í Áshreppi hvar í hann krefst borgunar fyrir 10 kindur er fundust í eftir [illegible] Svínavatnshreppi á [illegible] upphæð krafa oddvitans kr. 36,36 aur. sem borgist sem fyrst	25/10 94	27/10 94	11/11 94
1	Sent bréf til sýslumannsins í Húnavatnssýslu um að [illegible]	8/11 94		
2	bréf til oddvitans í Áshreppi um neitun á borgun fyrir fund á kindum er fundust í eftir [illegible] hreppi	8/11 94		

Ár 1893. No 1.

Í tilefni af brjefi yðar hattv. herra sýslumaður dags. 8 desbr. f.á. til oddvitans í Svínavatnshreppi viðvíkjandi Jakobinu Jakobsd. þá finn eg ástæðu til að krefjast þess af yður, að þjer gjörið svo vel að rannsaka, hið allra fyrsta, hvar nefnd Jakobina á framfærslusveit; því þjer skrifið frá í brjefi yðar, að yður sje ókunnugt, hvernig úrskurður amtsins hafi fallið um sveitfesti hennar, sem hans var krafist um árið. Í hinu heiðr. nefnda brjefi yðar, skorið þjer á hreppsnefndina hjer, að útvega Jakobinu þessi verustað, í vetur og veitið um vegabrjef handa henni í þess um tíma árs, og svo sakir þess, að hún var eigi flutt, á meðan hin lengri nú gjörða tíð fjelst. Hvað þessu viðvíkur, þá var mjer sem oddvita sveitarinnar ekki sagt til stúlkunnar þessarar og vissi alls eigi um dvöl hennar hjer í hreppi, fyr en 17 nóvbr. f.á. og þá bað eg strax við, og skrifaði yður þessu viðvíkjandi; sem yður er kunnugt. Hvernig getur ekki álitist, að nein skuld sje hjá hreppsnefndinni hjer þessu máli viðvíkjandi. Samkvæmt áskorun yðar hefi eg að lokum getað komið Jakobinu fyrir, hjá Ingvari hreppst. á Sólheimum, sem setur upp með henni 0.75 K. á dag, og þar að auk kemur auðvitað annar kostnaður, svo sem; læknishjálp, meðöl m. m. Mjer þótti auðvitað meðgjöf þessi nokkuð mikil í samanburði við aðra sveitarómaga, og hefi eg því víða reynt, að koma stúlku þessari fyrir, en enginn er fáanlegur að taka hana fyrir þessa meðgjöf, hvað þá minni. Stúlka þessi hefir komið hjer fram síðan hún kom að Sólheimum, að Ingvar hefir sagt þess í liti við mig að hún verði tekin, nú í bráð, og vill vinna til ef það er gjört, að gefa alla meðgjöfina, þann tíma sem hún er búin að vera, hjá honum, en þessa bæði er því miður eigi hægt að setja, þar eng- inn er fáanlegur til að taka hana. Síðan Jakobina kom að Sólheim-

um, eru nú 6 vikur, en á þeim tíma dvaldi hún hjá móður sinni á Hamri (sem þar er í húsmennsku) og svo á Svínavatni þaðan hún var flutt að Sólheimum. Til skýringar þessu máli viðvíkjandi, er Jakobina eftir framburði þeirra mæðgna, fædd að Þverá í Vallnahreppi í Svarfaðardal. Ítrekaðar áskoranir yðar um undirgangs hlutun og því, að þjer rannsakið málið hið allra bráðasta.

Nr 2. 1893.

brjef til Ingileifar Guðmundsdóttur. Stóradal dagsett 5/3 1893

Eftir framlögðum reikningum frá fyr verandi oddvita Svínavatnshrepps Jóni Guðmundssyni Guðlaugsstöðum er skuld þín við oddvitans viðkomu sjóð um hjer alltað 800 kr. Þykir mjer ein kenni legt við þá reikninga að það sjest [illegible] hvergi nein inntekt frá þjer hvorki fyrir leifar af búi þínu, eða af kaupi þínu, sem þú hefur unnið fyrir síðan þú komst hjer fram í sveitina sem hefði áttað ferast börnum þínum til til framfærslu, sjeturn svo þú hafir klæðst af kaupi þínu þá hefði samt áttað vera af gangur af því eftir því sem stúlkur nú goldið, til þess að koma í veg fyrir að skuld þín hækki ekki meir við sveitarsjóðinn hjer, hefi jeg mjer at benda þjer á að hreppi þínir á sitta fyrir þeim um af sveitarsjóðnum en Sólveigu dóttur þinni mun vera hægt að koma fyrir litlu með gjöf eða aungva þar vita þarf mjer ullinga til gjörvera svoninga, Þórasí mun vera hægt að koma fyrir 35–40 krónur með gjöf um árið, þar vita er örðum í drengjum til vinnu en af því er þá lausa kona því í mynda jeg mjer. at þú munir geta fengið sömu kaupgjald hæfir verið og sómarit eins og stúlkur af hverju skoðanum þar vita eg fyrir 80—90 kr fyrir allan tímann. Þú mundir ekkert þurfa leggja á þig hardari vinnu i lausamennskunni heldur en í vinnumennsku, en geta látt drengjum af sveitinni; hægt mun verða fyrir þig að fá að vinna fyrir fæði yfir veturinn þar víða vantar spunakonur á vetrum. Jeg ræð þjer til að vera laus eptir [illegible] þessar gjafsr sveit inni á leigð þínar litla og sjá algjört [illegible] hjer eftir hvert heldur þarvara [illegible] lausa eða vinnukona stúlkur eru nú goldið í árs kaup 50 – 60 kr, það kaup mundir þú geta fengið líka eins og aðrar stúlkur og mun jeg geta útvegað þjer það kaup í góðumstað

mjer er rannar sama hvert þú ródur þeg uppá 40 kr ada 60. a-
kaupi bara at þínas sje alveg ljett af sveitar ósjódnum nú strax i vor.
En ef þú verdur laus næsta ár, þá skal jeg sjálfsagt útvega þjer stad og
drenginum þad er at segja ef þú getur þad ekki sjálf

Nº 3. 93

Brjef til Hinriks Magnússonar á Orrastödum dagsett 10 marz 1893

Eptir fram lögdum Sveitar sjóds reikningum Svína vatns hrepps frá fyrverandi
oddvita nefnds hrepps. Jóni Gudmundssyni á Gudlaugsstödum skuldid þjer
sveitarsjód Svína vatns hrepp. 52 kr. 23 aura, sem jeg bid med skora á ydur ad borga
til mín, eda inn i reikning Svína vatns hrepps vid adra hverja verzlunina á Blönduósi
ósi fyrir 15ᵘ Júli næst komandi; Skuld þessi er fyrir kenslu á Gudmundi syni
ydar undir ferminguna og nokkurar eptir stödvar af reikningum frá fyrri árum
Ef þjer vitid hennar ekki skuld þessa rjetta og sanna þá krefst jeg þess af ydur at þjer látid
mig vita med brjefi fyrir 1 April næst komandi; annars verdur gengid áfram med
skuldina sem hver önnur lögmæt

Nº 4 – 93.

Brjef til Herra fyrverandi oddvita Svína vatns hrepps Jóns-
Gudmundssonar Gudlaugsstödum, þar til eru færdar af ydur 6 upphædir
i sjóðum og eptirstödvum i Sveitarsjóds reikningi nefnds hrepps árid 1892
sem eg á lít mig eigi skyldugan til at hafa inn heimtu á, eru þessar upp hædir
hjá Hinrik Orrastödum 52 kr 23 auras. Gísla Gudmundssyni Núpsöxl 20 kr 50.
Ármanni Hrafnabjörgum 28 kr. alls 100 kr. 73 aurar, þessar eitthundrad
krónur 73a krefst eg af ydur borgadar, fyrir 15 Júli næst komandi, í þen ingum
eda innskrift vid adra hvorja. verzlunina á Blönduósi. inn í reikning Svínavatns
hrepps. hvad skuld Hinriks snertir mun hún hafa verid slengt að óþörfu á sveitar-
sjódinn. þar Hinrik hafdi nóg efni til ad borga med fyrir kenslu á Gudmundi syni sinum
samamun vera med skuld Gísla Gudmundssonar þad mun hafa verid óþarft
lán af sveitarsjódi hjer þar Gísli hefdi sjálfsagt getad fengid svo lítid máske lán
annarstadar fra en af sveitarsjódi Svína vatns hrepps, þar eg ímynda mér vafalaust
at hann hefdi getad ardid Engi hlídar hrepps. og hefdi nóg fje til ad borga þetta litla nú
En skuld Ármanns er nýjes á Ljótshum hverni hún er til komin þar ekki í sjód á skýrslum
hreppsins neitt um þad. neita eg því ekki beinlínis at hafa inn heimtu á henni þar til eg
hef fengid fullavissu fyrir hvernin hún er til komin og lofi eg mér at krefast þess af ydur
ad upplýsa mig um þad sem allra fyrst ad hægt er. Hjer er nú komin Illugi Ásmundsson
sem lagdar hafa verid af sveitarsjódi Svína vatns hrepps. næst lidid vor 12 kr 70 aur til ad borga
mit til sira St. M. aud kúlu fyrir tóbak og brama. sem eg einnig krefst af ydur
borgadar til mín eda sveitar sjódsins Svínavatnshrepps þar þjer hefdi aldrei

átt að vera borgadar hér af sveitarsjódi heldur af dætrum eda börnum hans
Helgadóttur Illuga Hefdi borgat strax næst lidvor 6 kr. hefdi því ad minsta-
kosti [illegible] ekki átt at vera til færdar i reikningunum nema 6.70 au. þar ádur
vóru borgadar af Helgu 6 kr. Illugi skýrir mér frá at þeir hefdu ætlad at fá þessar 6.70 au
frá þeim systrunum Gudrúnu og Ingiridi. dætrum sínum næst lidid vor. mun þad rjett
hermt af Illuga eptir því sem eg hef heyrt, eda komist næst dráttur á fram avrek-
udu má ekki eiga sjer stad vensti eg því fram kvæmda af ydur sem allra fyrst ad
mögu legt er. ad endingu leyfi eg mér ad gjöra þá fyrirspurn til ydar af
hverri á stædum þér hafa ekki gefid neitt. med börnum sínum Ingi lífi Stóradal
og Elísabet i Sólheimum þar bædar hafa vist unnid fyrir fullu kaupi, hafi verid
ein hverjar sjer stakar á stædur til þess, sem eg veit ekki um þá óska eg eptir ad
fá at vita um þad sem fyrst

Brjef til oddvitans i Vindhóleshrepps d:s. 26/7 93

hver i þjer skýrt hreppsnefnd Svínavatnshrepps frá at Þorkell nokkur Þórisson
hús madur á Kálfshamarsnesi hafi fengit lækner Julius Klömbur at Höfnum til ad
stinga á konu sinni en þar læknir vildi ekki fara nema fá á bygt fyrir at sjer yrdi
borgit ferdin og verksitt hafi því ordid samkomu lagum at dealer hreppur borgati fyrstunna
sinn þennan kostnat sem vard 18 kr. hafi því sýslu nefndar madur inn úr Vindhælis
hrepp gengit i á byrgd fyrir skuld þessari; og sveitar sjódur Vindhælishrepps sje nú
búinn at borga nefndar 18 kr. en þar á lítist at Þorkell þessi sje fátækur og sje
máski eigi færum at borga skuld þessa en Þorkell hefdi vist at hann sje Svína
vatnshrepps eda hann eigi þar fram færzlu þá leyfi hreppsnefnd Vindhælishrepps
sjer at krefja hreppsnefnd Svína vatns hrepps um þessar 18 kr borgun vegna Þor-
kels,

I til efni af brjefi þessu skal þess getid at hreppsnefnd Svína vatns-
hrepps er mét öllu ókunnugt um at Þorkell þessi sje Svínavatns hrepps verdur
því at fram fara lifhburgi Þorkells og ransaka hvert hann er svo efnalitill at
hann sjálfur sje eigi færum at borga þessar 18 kr þvi jeg hefi litlar frjett at Þorkell
þessi sje eigi mjög efnalitill af bandingum manni Þorkeli sem skýrdi frá því, skulud
þjer hr. hreppsnefnar oddviti ekki venta at svo stöddu neinnar borgunar frá Svínavatns
hreppi. fyrr en fært full sönnun fyrir at þat sje full þörf á at borga skuld þessa
af sveitarsjódi. og Þorkell geti þad ekki sjálfur, þad mun varla mikill efi á at hann sje
Svína vatns hrepps þar hann hefur dvalid inn an Húnavatns sýslu fleiri ár

Brjef til sýslu mannsins dagsett 10 Júl 93.

Þar hrepps stjórn Svína vatns hrepps hefur nú fyrir skuttu enn jeg reikn-
inga og krafid mig um borgun fyrir Jakob sem várv inn sál sem andadist i Sólheim
um 20 Febrúar sídast l. og kostnat er reff ella á vid veru hennar hér i hreppi;

ad upp hæd 122 kr. 75 a. leifi jeg mjer að senda yður velborni
herra sýslumaður reikning til yfir veginar og er upphæð reikn-
inganna 122 kr. 75 a. með töldum reikningi frá lækni og yfir setukon-
par hef jeg orðið að borga af Sveitasjóði Svína vatns
hrepps, eptir til lögu yðar í brjefi til mín, sem oddvita hrepps-
ins í vetur (. nóvber, en frá þessari upphæð dregst peningar
er fundust í munum eptir Jakob heitinn 7 kr 38 a en fremur
verð fyrir sölulaunin 5 7,20 als 64 58 a en 100 heimtar hrepp-
stjóri og inn heimtu maður inn heimta og sölulaun sem man
verða 4,58 a sem jeg verð að biðja yður til borgi herra sýslumaður
að veit sem þykki yður til að svo megi verða, að þeir fái þessa upp-
hæð af þessum 5 7,20 aurum, inti þá eptir af uppskriftinni 52,62 a
par við bætt í peningum 7.38 sem verður þá til hjer Jónas bússins
60 kr. sem dragast frá 122,75 a. Verðar þá mismunar inn 62,75 a
sem er skuld Vattna hrepps við Svína vatns hrepp
sem jeg bið yður þjónustu sam legavelborni herra sýslu
maður, að sjáum að Sveitarsjóður Svína vatns hrepps fái
endurgoldnar sem allra fyrst af útgefur. [illegible]

1 Brjef til Skúla Jónssonar í Stapólfsstöðum d.s. 18 Januar 1894.
i mót tekinn br. þinn, spyrst þú fyrir um hvort Svínavatns hrepps vilji borga með
barni Guðbjargar Sigurðardóttur að hálfu eins og hafi verið að parti Föðursins [illegible]
þar sem vilir ekki eiga við Sigur björn, Föðurbússins þar sje ekkert af honum að hafa
þá Svarast br. þínu þannig, þar Guðb. er nú svo efnum komin þar hún fjell
til svo mikill arfur nú síðasthaust eftir Föður sinn, og Sigur bj. Faðir barnsins
biðs til að taka barnið algjört til um sjónar fyrir það fyrstu næsta ár, þá finnur
hreppsnefndin eigi á stæðu til að gefa með barninu næsta ár, af Sveitarsjóði
Svína vatns hrepps, er því ekki neins að vænta frá oss næsta ár, i með gjaf
ar skeni með nefndu barni

2. Sent brjef Bóksala Sigfúsar Eimundssonar í Reykjavík þar hrepps,
nefndin í Svína vatns hreppi í Húna vatns sýslu. verður fyrir því á-
hreppi á eptir ár, með Skjónar tíðindi hrepps ins og enn á ný vanti
fyrir næst liðið ár. mörg Nrs í þaug i til efni af framan hjáðu leifir

nefnd, hreppsnefnd sjer að óskapsetti af yður að þjer sendi
ið vorri hreppsnefnd þau Nrs er hjer eru upptalin Nr [illegible] 9 B. i
B. deildina Nr 12—13—14—17—18 19—20—21—22—23—24.
í hinar deildinar vantar til sölu liga eins við B. deildina oregnir liga þau
Nr af A og C deildunum sem vanta liga fylgja B. deildinni þessa upptöld
verðum óskar hreppsnefndin eptir að fá sem allra fyrst

Brjef til Oddvitans í Ás hreppi d.s. í ágúst 1894.
hjer með leyfi jeg mjer að á nýja þann áður gjörðan samning á
millum hreppanna Ás og Svína vatns hreppa, fyrst að Ás hreppur láti hýða
fje Svína vatns hrepps við rjettar vatn, aptur á móti að Svína vatns hreppur
hýði fje Áshreppinga í Gránunesi, Einnig að sín ætningar hýði fje þeirra
inga í Stafnsrjettum og Ás hreppingar hýði fje Svín vetninga í Auðkúlu-
rjettunum eins og maðar hýði undir in Ás og Svínsstaðahreppum vetur í Auðkúlu
og jafnfjört til að hýða fje úr nefndum hreppum til að hýða fje úr
tiningi þá að þjer hlutist til um að verði hýtt fje úr Svína vatns hreppi
gegn borgun eptir samningi og komi fjeru til skila, en fremur óski
jeg þess að þjer herra hreppsnefndar oddviti hlutist til um að það fje er
kunni að koma fyrir í Eptir leytum á Af rjettum upp rekstur fjelagsins
Ás og og Svínsstaðahreppa, verði látið af hendi borgunar laust það fje
er skyldi koma fyrir úr Svína vatns hreppi, á nefndri Afrjett, aftur á móti
það fjeer finns í Eftir leyt á Auðkúlu heiði úr Ás og Svínsstaða hreppum
verði slept án borgunar. En fremur felst jeg á hendur gegn
borgunar að hlutast til um að fje úr Svína vatns hreppi verði
hýdd í Fljótstungu rjett og þverár rjettum. Svarið og það vera úr
Ás hreppi, svar þessu viðvíkjandi óska jeg sem fyrst.

brjef til Sýslumannsins í Húna vatns sýslu 8/11. 94.
Sigur björn [illegible] Guðmundsson sem hvergi mun eiga lög heimili
en mun eiga fæðingar hrepp innan þeirrar sýslu, hefur átt hjer
á Sveitar sjóð Svínavhr. í 2 undan farin ár, slíkka barn Helgu Guðbjörgu
að nafni og hefur verið gefið með barni þessu að parti Föðursins 45 krónur
fyrir hvort ár eð, samtals 90 krónur. þar hreppsnefnd Svína vatns hrepps
hefur með engu móti getað hand samað nefndan Sigur björn, til að innu
af sjer skuld þessa þó hann hafi lofað því, þá hefur hann [illegible]

það fer ekki neðar í Skaftafjörð þótti eigi þar heimili og bisa fór þjenarstu svo sjer veri hægt að gefa með barni sínu en það hefur allt reinst ~~ett~~ líka en þegar hefur verið leitað að Álftar hreppi þar sem þó hefir hann ekki fundist þó einginn hefur viljað leita honum heimili; í tel efni af þessu var ~~sýslu~~ hreppsnefndin hjer í hreppi búin að skrifa fyrverandi sýslumanni L. Blöndal um þetta efni og hann skrifaði að eptir upplýsingum um fæðingar hrepps. Sigurbjörns, man eru þá nokkrar prestaumsóknir í Kirkjubæjarklaustri hinn an þingeyjarsýslu upplýst um að nefndur Sigurbjörn þessi væri fæddur þar í sýslu að meg minni í sókn um nokkra ár en þá vissi ekki í hvaða hrepp eins er mjer ókunnugt um hvert Sigurbjörn þessi er þar víða kunnur sveitlegur, eins er mjer ókunnugt um hvort sýslumaður um sál L. Blöndal hefur verið búinn að skrifa nokkuð um það eða fá svar þar vitaskuld. Afframangreindum á stæðum leifir hreppsnefndin í Svínavatnshreppi sjer alvörulega at spurja sjer að yðar herra sýslumaður og óskja þess að þjer vilduð hlutast til um að sveitar sjóður Svínavatnshrepps fái endurgoldnar nefndar 90 kr. hið allra fyrsta að hægt er. svar þessu viðvíkjandi óskast sem fyrst að hart og lukar leifa

Brjef til oddvetans í Áshreppi dagsett 8/11 94.

~~Afmeðtekinu brjefi frá yðar herra hreppsnefndar oddvetti í Áshreppi sje jeg í stæðu til að senda yður línur þessar sem svör. fyrst skyrist þjer svo frá að það hafi fundist í eptir lagt á Afrjett upprekstr úr Sjelopsins Áss og Svínastaða hreppa, lömbum úr Svínavatnshreppi~~ ~~Svo mjer óðrum~~ ~~sem þjer kröfist helmings verðs fyrir, hvar mjer óðrum skuldakrafa þetti er þjer krefjið sveitarsjóð Svínavatnshrepps um fyrir fund á nefndum kindum, eptir svari yðar til mín út af brjefi minnu og skrifaði hreppsnefndinni í Áshreppi í sjötta lið minum á gústmánuði, þar sem jeg fór þess á leit að Áss og Svínavatnshreppar seldu ekki hver öðrum úr það sje er fundið í eptirleyt um á afrjettum þessara hreppa, og hef fært svar af brjef ~~sín~~ mitt virði ekki sam þykkt svo svarið þjer ekki brjefi mínu þegar eptir rjettir þó er svarið þannig lagað að brjef mitt hafi verið samþykkt, síðan er farið í eptirleyt á Auðkúluheiði og fjeð er farið í leit inni úr Áshreppi talið í gunga á hreppaskil hjer án þess það væri skrifað upp mörkin þó og þó sýslu verið á því áður út af þó jeg bjóst ekki við viðram eptir kostum frá Áshreppi, en 000 farið~~ ~~sjer að kröfu um borgun fyrir fundi 10 kindum úr Svínavatnshreppi er fund~~ ~~ekk~~

~~í eptir leit á Grímstungu heiði~~ og Forsæludals kvíslum en því er alls einginn alvara að kalla eptir borgun fyrir nefndar kindur þar sem þær voru ekki af hendtar hreppsnefndinni hjer og hreppsnefndin veitt lítið vita um hvað hefur verið gjört við þær, að líkindum hafa kindur ~~þessar verið litnar~~ ganga í bæjar Reiknintal eigendanna og sinir það ~~fað~~ at það hefur ekki verið alvara að heimt borgun fyrir þær ~~enda~~ er hennar ekki að vænta frá vorri hendi

Í til brjef til Oddvetans í Áshreppi 28/11 94.
Afmeðtekinu brjefi yðar herra hreppsnefndaroddviti í Áshreppi sendi jeg yður línur þessar. Fyrst skýrið þjer mjer frá að sem kvörtt vid eiðstafnum hreppsnefndanna í Áss og Svínastaða hreppi um hafi verið gjört eptir leyt í haust á afrjettir nefndra hreppa og hafi enn gjörð svo á kveðum að selja út allt óheimt fjeð þá fundist fyrir helmingsverð en fremur skýrið þjer frá að hafi fundist í nefndri leyt 10 kindur úr Svínavatnshreppi sem hafi verið virtar á kr. 73 og sem þjer í umboði hreppsnefndanna í nefndum hreppum og krefjist helmings af kr. 73 - svo kr. 36.50 og krefjist minnar til hlutunar um að sveitar sjóður Svínavatnshrepps borgi nefnda upphæð hið fyrsta eða fyrir næsta nýjár.

Mjer kemur undarlega fyrir skuldakrafa þessi þar við vorum búnir að semja um að hrepp rexktrar fjelög Áss ~~og~~ Svínastaða hreppum skyldi ekki nú í haust selja út hver öðrum það fje er fundist í eptir leytum á afrjettum vorum báðir skrifaði jeg yður um það í sýslu lednum á gústmánuði og óskaði eptir svari frá yður ef hreppsnefndinni ef brjef mitt yrði ekki samþykkt, þjer svöruðuð mjer aldrei brjefi minu en sögðu mjer á Auðkúlu í haust að brjef mitt hefði verið samþykkt enda veit jeg það að yður er eingin alvara með að heimta borgun fyrir nefndar kindur þar hreppsnefndinni hjer í hreppi var ekki afhendtar kindur þessar ekki einusinni látin vita neitt um hvað hefur verið gjört við þær, jeg veit ekki nú dag hvort þær hafa komist til eigandanna eða ekki jeg hef engan heyrt tala um þær og veit einusinni ekki hvort þær hafa verið til jeg hef engu sinnum fyrir því að þær hafi fundist uppá afrjett, fyrr en en í haust lokum enda kann mjer það fyrir sama, því það er ekki eptir venju borgun að venta frá Svínavatnshreppi fyrir nefndar kindur þar hreppsnefnd Svínavatnshrepps kom ekki til hugar að selja út upprekstrar fjelagi Áss og Svínastaða hr. það fje er fannst á Auðkúluheiði ~~nú~~ í haust nefndum hreppum sem stefaði af áður gjörðum samningum og skyldum sleppa þeim hvor til annars án borgunar fyrir fund á því

Brjef til sýslumannsins í Húnavatns sýslu d. s. 18 febrúar 1895

Samkvæmt áskorun yðar herra sýslum. með brjefi d. s. 29. nóv. f. á. (meðtekið seint í síðastl. mánuði) að senda yður viðurkenningu frá hreppsnefndinni hjer í hreppi fyrir staðfesti Sveins Illugasonar eða rök studda neitun fyrir slíkri viðurkenningu, skal jeg eigi undan fella að tilkynna yður að samkvæmt fengnum upplýsingum um það, fæðist nefndur Sveinn hlýtur hreppsnefndin, að viðurkenna hann Svínavatns hrepps.

Brjef til sýslumannsins í Húnavatnssýslu d. s. 18 Febrúar 1895

Viðvíkjandi brjefi yðar herra sýslumaður d. s. 29 nóv. f. á. í tilefni af brjefi því sem Guðmundur Þorsteinsson bóndi í Holti lagði fyrir sýslunefnd Húnavatns s. á síðasta aðalfundi hennar 1894. um að kláðar voru varðar á Svínavatns fjallinu, hefi jeg nú borið málefni þetta undir hreppsnefndina hjer í hreppi og læt yður nú hjer með vita að hún hefir í hyggju að leggja fje úr sveitar sjóði Svínavatns hrepps, að helmingi á móti Ás hrepp til þess að kláðar sjeu vega vörður á Svínadals fjalli

Brjef til sýslumannsins í Húnavatns sýslu d. s. 18/2. 95

Í tilefni af brjefi því er þjer herra sýslumaður senduð mjer d. s. 29 f. á. viðvíkjandi skírnar og lífsvottorði barns Sigurbjörns Guðmundssonar, og útdráttur úr sveitar bók hjer, hversu mikið hefur verið gefið með nefndu barni, hjer af sveitar sjóði Helga Guðbjörg Sigurbjörnsd. var hjer á sveitar sjóði að parti föður síns í 2 ár. 1892–93 = 93–94 45 krónur fyrir hvert árið alls 90 kr. sem er nú skuld Sigurbjörns nú við sveitar sjóð Svínavatns hrepps, en fremur sendi jeg hjer með ásamt óskýðar herra sýslumaður skírnar og lífs vottorð nefndar Helgu Guðbjörgu Sigurbjörnsdóttur. vonandi til hlutunar yðar ásamt loforði yðar, að Svínavatnshreppur fái endurgoldnar nefndar 90 kr. sem allra fyrst

Brjef til hreppsnefndaroddv. í Torfalækjarhreppi 24. júní 1895.

Eins og yður er kunnugt, er mesta nauðsyn að endurbyggja Auðkúlurjett, og hefur komið til orða milli hreppsnefndanna hjer í hreppi og Torfalækjarhr., er hjer eiga hlut að máli, að byggja rjettina á yfirstandandi vori, en mjer vitanlega hefur það eigi verið löglega samþykkt af báðum hreppsnefndunum. Fyrir því hefur hreppsnefndin hjer í hreppi ályktað að halda fund um þetta mál í Stóradal á fimmtudaginn kemur, hinn 27. þ. m. Fundurinn byrjar kl. 12 á hádegi og leyfi jeg mjer hjermeð að skora á yður að mæta á tjeðum fundi ásamt hinum öðrum hreppsnefndarmönnum í Torfalækjarhreppi, til þess í sameiningu við hreppsnefndina hjer í hreppi í fyrsta lagi að taka ákvörðun um það, hvort byggja skuli rjettina í sumar, og verði það samþykkt, þá í öðru lagi að gera nauðsynlegar ráðstafanir rjettarbyggingunni til framkvæmdar, en slíkt verður eigi gjört, nema á sameiginlegum fundi meðal beggja hreppsnefndanna. Að endingu leyfi jeg mjer að skora á yður að tilkynna hinum öðrum hrepps-

nefndarmönnum í Torfalækjarhreppi fundinn.

Brjef til hreppsnefndaroddvitans í Torfalækjarhr. 5. nóv. 1895

Hreppsnefndin hjer í hreppi frjetti, að í ágöngu-klettum á Blöndugili væru nokkrar kindur, sem gangnamenn í þriðju göngum á Auðkúluheiði höfðu ekki getað náð. Hreppsnefndin samdi því við menn á Bugnum um að reyna að ná þessum kindum gegn því að fá í björgunarlaun helming af verði þeirra, eins og 27. gr. fjallskilareglugjörðarinnar heimilar. Af kindum þeim, sem þeir náðu, voru 2 úr Torfalækjarhreppi, önnur hvítt geldingslamb með marki: gat h., tvístýft fr. v. eign. Björns í Holti, en hin hvítt geldingslamb með marki: tví-rifað í sneitt fr., gagnb. h., sýlt í hamar v., eign Bjarna á Hjaltabakka. Kindur þessar voru virtar af þar til kvöddum mönnum, hin fyrri 5 kr., en hin síðari 5 kr. 25 a., og ber eptir nefndri grein fjall-skilareglugjörðarinnar að borga helming þessa eða kr. 5.13 úr sveitarsjóði Torfalækjarhrepps. —

Um leið og jeg sendi yður hjer með tjeðar 2 kindur, leyfi jeg mjer að skora á yður að senda mjer þessa upphæð kr. 5.13 við fyrsta tækifæri.

Brjef til Þorsteins bónda Þorsteinssonar á Grund skrifað á hreppsnefndarfundi í Holti 7. nóv. 1895

Hinn 26. sept. þ.á. hafið þjer skrifað hreppsnefndinni hjer í hreppi á þessa leið.

„Eins og hreppsnefndinni í Svínavatnshreppi er kunnugt, veiktist hjer á heimili mínu síðara hluta maímán. næstl. unglingspilturinn Sigurbjörn Jóhannesson af illkynjuðum sjúkdómi í maganum, svo að hann varð ófær til nokkurrar áreynslu. Eptir að hafa leitað álits meiri hluta hreppsnefndarinnar, annaðist jeg eptir ósk hans, um flutning á honum norður á Sauðárkrók 23. júlí, svo að hann gæti notið læknishjálpar hjá hjeraðs-lækni Guðmundi Hannessyni, og hefur hann dval-ið þar síðan hjá P. Pjeturssyni vert, án þess að fá bót á sjúkdómi sínum. Þar sem piltur þessi er búinn að eyða þeim litlu fjármunum, er hann átti, en ekki annað til ráða, en biðja hreppsnefndina

hjer í hreppi um lán af fátækrasjóði Svínavatns-
hrepps, til að geta staðist þann kostnað, en af sjúk-
dómi hans kann að leiða, þar til fengist borgun af
hans fæðingarhreppi, sem er eptir framburði
móður hans (sem enn er á lífi) fæddur 21. okt.
1874 að Litla Lambhaga í Skilmannahreppi í
Leirársókn í Borgarfjarðarsýslu."

Enn fremur hafið þjer munnlega skýrt
hreppsnefndinni frá því á fundi hennar hjer í gær,
að nefndur Sigurbjörn hafi hvorki verið vistráðið hjú
yðar nje annar löglegur heimilismaður hjá yður
eptir 14. maí síðastl. Sömul. skýrðuð þjer hrepps-
nefndinni munnlega frá því í gær, að þjer hafið
varast eptir, er hann fluttist til Sauðárkróks, að
hann þyrfti ekki að vera þar lengur, en meðan efni
hans hrykkju. Að vísu kannast 3 af hreppsnefndar-
mönnunum við það, að þjer hafið minnst við
sig á þennan Sigurbjörn, áður en hann fluttist
til Sauðárkróks, en mótmæla því, að hann hafi
verið fluttur þangað eptir þeirra ráðstöfun eða
þeir hafi á nokkurn hátt gefið von um, hvað þá

heldur lofað, að honum yrði veitt lán af sveitar-
sjóði Svínavatnshrepps, til að standast kostnað
við veru hans á Sauðárkróki, ef efni hans þrytu
við þann kostnað, enda hafði hver hreppsnefnd-
armaður fyrir sig sem slíkur enga heimild til
þess, því til þess að skuldbinda sveitarsjóðinn til þess konar
fjárframlaga, þarf það að vera gjört á lögmæt-
um fundi. Það er því ljóst, að hreppsnefndin
á engan þátt í því, að hann fluttist til Sauðár-
króks, heldur hafið þjer gjört það fyrir hann
að flytja hann þangað, eða eins og þjer segið, gert
það „eptir ósk hans." Hvorki Sigurbjörn sjálfur
nje nokkur fyrir hans hönd hefur heldur leitast
eptir láni af sveitarsjóðnum hjer fyr en þjer með
tjeðu brjefi yðar.

Með því nú að tjeður Sigurbjörn í
fyrsta lagi hefur eigi flutst til Sauðárkróks eptir
ráðstöfun hreppsnefndarinnar hjer, nje hún komið
honum þar fyrir; með því að hann í annan stað
hvorki er vistráðið hjú yðar nje annar löglegur

heimilismaður hjá yður og verður því að skoðast sem heimilislaus, óáglegur lausamaður, og hefur í þriðja lagi haft nokkur efni til að borga með sjer framan af veratíma sínum á Sauðárkróki, svo að hann hefur eigi orðið styrkþurfi, meðan hann dvaldi hjer í hreppi, þá er það samhuga álit hreppsnefndarinnar hjer í hreppi, að hún sje ekki skyldug til að lána honum af sveitarsjóði hreppsins, og að hún meira að segja hafi ekki heimild til þess, heldur beri hreppsnefndinni í núverandi dvalarhreppi hans (: Sauðárhreppi) að veita hon-um nauðsynlegan styrk af sveitarsjóði þess hrepps gegn endurgjaldi síðar af framfærsluhreppi hans, því að hann hefur fyrst orðið styrkþurfi í Sauðárhreppi.

Brjef til sýslumannsins í Húnavatnssýslu 9. nóv. 1895

Með brjefi, dags. 1. sept. þ.á. hafið þjer, herra sýslu-maður sent mjer reikning með 2 fylgiskjölum frá hreppsnefndinni í Grindavíkurhreppi til Svínavatnshrepps yfir kostnað við legu konu Sveins Illugasonar og veru hennar og 2 barna þeirra hjóna í Grindavíkurhreppi frá 21. maí 1894 til 20. maí 1895 ásamt brjefi frá tjeðri hreppsnefnd til sýslumannsins í Kjósar- og Gullbringusýslu og jafnframt skorað á mig að senda yður sem fyrst upphæð reikningsins þessa kr. 227.05, ef hreppsnefndin í Svínavatns-hreppi fyndi eigi ástæðu til að gera neina athuga-semd við reikninginn. Enn fremur óskuð þjer eptir að fá að vita, hvort hreppsnefndin hjer vill, að hyrki þetta verði flutt fátækraflutningi á sveit sína eða hverjar ráðstafanir hún óski, að gjörðar verði um það framvegis.

Þegar svo stendur á, sem hjer, að hreppsnefnd leggur sveitarstyrk manni, sem á framfærslusveit annarstaðar, gegn væntanlegu endurgjaldi af fram-færslusveit hans, en það skylda hreppsnefndarinnar,

_n styrkinn veitir, ad tilkynna tafarlaust hrepps-
nefndinni í framfærslusveit styrkþiggjandans,
ad farid sje ad leggja honum sveitarstyrk; ad öðr-
um kosti missist rjetturinn til að fá sveitar-
styrkinn endurgoldinn (sjá t.d. landshöfðingja-
brjef 17. nóv. 1874 í stj. tíð. B. 1874 bls. 27, ldsh. br.
10. mars 1888 í stj. tíð. B. 1888 bls 57, ldh.br. 9. júní 1891
í stj. tíð. B 1891 bls 78, ldh.br. s.d. í stj. tíð. B. 1891, bls 91,
ldh.br. 30. ág. 1892 í stj. tíð. B. 1892 bls 233). Hrepps-
nefndin hjer í hreppi hefur ekki fengið neina
vitneskju um, að farið væri að leggja Sveini
þessum Illugasyni styrk af sveitarsjóði Grinda-
víkurhrepps, fyr en nú að hún meðtók brjef
yðar og kröfuna um endurgjald á styrkn-
um, nál. 1 ári og 4 mánuðum, eptir að byrj-
að var að veita styrkinn, og nálega 4 mánuð-
um eptir að hætt var að veita hann og eptir
að Sveinn var hættur að vera styrkþurfi.

Með því að hreppsnefndin í Grinda-
víkurhreppi, hefur, jafnvel þótt hún vissi,

hvar Sveinn Illugason var sveitlægur, algjör-
lega vanrækt þá skyldu sína, að tilkynna
í tæka tíð hreppsnefndinni í Svínavatns-
hreppi, að farið væri að leggja honum styrk
af sveitarsjóði Grindavíkurhrepps, hefur
hreppsnefndin þar misst rjett til endur-
gjalds á styrknum. Hreppsnefndin hjer
í hreppi mótmælir því af þessari ástæðu
að borga nokkuð af upphæð áðurnefnds reikn-
ings frá hreppsnefndinni í Grindavíkur-
hreppi. Þar sem hreppsnefndin hjer mótmælir
af þessum ástæðum að borga nokkuð af reiknings-
upphæðinni, finnur hún eigi ástæðu til í
þetta sinn að gera athugasemdir við einstaka
liði reikningsins, en þó skal jeg taka það
fram, að Sveinn Illugason, sem nú dvelur
hjer norðanlands, hefur skýrt einum
hreppsnefndarmanninum hjer í
hreppi frá því, að hann eigi um árskaup

sitt hjá sjera O. V. Gíslasyni, að upphæð nálægt 100 kr., en samt sem áður hefur hreppsnefndin í Grindavíkurhreppi borgað sjera O. V. Gíslasyni 1. til reikningsins. Þessi liður er því veittur að nauðsynja- lausu og án þess að Sveinn hafi beiðst þess og þar af leiðandi ólöglega veittur. Hreppsnefndin hjer í hreppi mótmælir því sjer- staklega þessum lið reikningsins.

Sveinn Illugason er nú sjálfbjarga og þarfnast einskis sveitarstyrks. Hreppsnefndin hjer í hreppi þarf því ekki sem stendur að gera neina ráðstöfun um hann og óskar ekki eptir, að hann og hyski hans verði flutt hingað fátækraflutningi. Jeg leyfi mjer hjer með að endursenda yður reikning- inn frá hreppsnefnd Grindavíkurhrepps ásamt fylgiskjölunum, svo og brjefið frá henni til sýslumannsins í Kjósar- og Gull- bringusýslu.

Brjef til Sigurbjörns Jóhannessonar í Sauðár- króki 27. nóv. 1895.

Með brjefi, dags. 20. þ. m. hafið þjer farið þess á leit við hreppsnefndina í Sveinsstaðahreppi að fá „lán af fátækrasjóði hreppsins, til þess að borga með áföllnum og uppáfallandi legu- og lækn- ingakostnað yðar upp á væntanlega borgun frá framfærslusveit yðar"; með því að þjer sjeuð þrot- inn að heilsu og hafið engin efni til að borga með þennan kostnað, en á hinn bóginn teljið þjer yður hjá Þorsteins bónda á Grund hjer í hreppi, og því beri hreppsnefndinni hjer að veita þetta umbeðna lán af sveitarsjóði Sveinsstaðahrepps. Með tjeðu brjefi yðar senduð þjer mjer út- skript af dómsmálabók Skagafjarðarsýslu af prófi, sem haldið hefur verið yfir yður 19. þ. m.

Þorsteinn bóndi á Grund hefur mót- mælt því við hreppsnefndina hjer í hreppi, að þjer sjeuð hjú sitt eða hafið verið það eptir 14. maí síðastl., og hefur tjáð henni, að hann hafi eigi gefið

yður leyfi til að telja yður til heimilis á Grund eptir þann tíma, heldur haldið yður óumtalað í guðsþakkarskini og eigi viljað reisa yður bentu þar sem þjer verið á ordinn heilsulítill. Af áðurnefndu rjettarprófi 19. þ. m. sjest heldur ekki, að þjer sjeuð hjá Þorsteins, heldur styður þvert á móti framburður yðar skýrslu hans um þetta, svo að hreppsnefndin hjer getur ekki litið öðru vísi á, en að þjer sjeuð eigi hjá hans, og hafið eigi haft lögheimili á Grund eptir 14. maí síðastl. Eptir því sem Þorsteinn á Grund hefur skýrt hreppsnefndinni hjer í hreppi frá, þá annaðist hann um flutning á yður ~~nauðug~~ til Sauðárkróks fyrir yður eða eptir ósk yðar, eigi sem heimilismanns síns, heldur eins og hann mundi hafa gjört fyrir einhvern annan óviðkomandi mann, og hreppsnefndin hjer í hreppi átti heldur engan þátt í flutningi yðar til Sauðárkróks, hefur heldur ekki komið yður þar fyrir nje

samið um meðgjöf með yður þar.

Enn fremur hefur Þorsteinn á Grund skýrt hreppsnefndinni hjer í hreppi frá því, og henni er það einnig að öðru leyti kunnugt, að þjer hafið[...] nokkurn efni til að borga með yður framan af veru yðar á Sauðárkróki, svo að þjer hafið eigi orðið styrkþurfi, meðan þjer dvölduð hjer í hreppi, heldur fyrst nokkru eptir að þjer komuð til Sauðárkróks.

Með því nú að þjer eruð eigi hjá Þorsteins á Grund og ekki heldur annar lögleger heimilismaður þar nje annarstaðar hjer í hreppi, með því í annan stað að þjer hafið eigi verið fluttur til Sauðárkróks nje yður verið komið þar fyrir eptir ráðstöfun hreppsnefndarinnar hjer í hreppi, með því í þriðja lagi að þjer hafið einskis styrks þarfnast, meðan þjer dvölduð hjer í hreppi, heldur fyrst eptir að þjer hafið dvalið nokkurn tíma á Sauðárkróki, — þá álítur hreppsnefndin hjer í hreppi

að hún hafi ekki heimild til, hvað þá heldur
að hún sje skyldug til að veita yður lán það, er
hjer biðjið um, heldur beri hreppsnefndinni
í núverandi dvalarhreppi yðar (Sauðár-
hreppi), þar sem hjer hafið fyrst orðið
styrkþurfi, að veita yður það af sveitarsjóði
þess hrepps, og synjaði því hreppsnefndin hjer
í hreppi á fundi í gær að veita yður hið
umbeðna lán. Skyldi nú samt sem áður, mót von,
svo fara, að hlutaðeigandi yfirvöld úrskurði, að
hjer sjeuð hjú Þorsteins á Grund og taki að öðru
leyti ekki þær ástæður til greina, sem hrepps-
nefndin hjer tilfærir fyrir synjun á veitingu
hins umbeðna láns, þá getur hreppsnefndin hjer
þó eigi orðið skylduð til að veita af sveitarsjóðn-
um lán til að borga með fæðiskostnað yðar,
því að þann kostnað, ~~því að þann kostnað~~
á þá Þorsteinn á Grund að greiða samkv.
23. gr. hjúalaganna. Sömuleiðis getur, hvernig
sem litið verður á þetta mál, hreppsnefnd-
in hjer í hreppi eigi verið skyldug til

að veita lán af sveitarsjóðnum, til að borga
legu- og lækningakostnað yðar, sem áfallinn er
fyrir 20. þ. m., með því að hjer hafið í
fyrsta lagi eigi beðið lánsins fyr, og með því
að hjer í annan stað hafið eigi verið fluttur
til Sauðárkróks, nje yður komið þar fyrir eftir
ráðstöfun hreppsnefndarinnar hjer og með
því að hún af þessum ástæðum í þriðja
lagi: hefur ekki einu sinni átt kost á að ráðstafa
yður á annan kostnaðarminni og hagkvæmari
hátt. Loks er hin uppsetta meðgjöf með yður
(1kr. 25a. um sólarhringinn) óhæfilega há, og ekki
hægt að sjá, hvað af því er fæðiskostnaður, sem
þó þyrfti að vera, eftir því sem áður er
tekið fram.

Brjef til oddvitans í Torfalækjarhreppi

9. des. 1895. Efnið í brjefi þessu var að skora
á hreppsnefndina í Torfalækjarhreppi að taka þátt í
kostnaði af fyrirhugaðri aðgjörð á Kúlukvíslar-

og Kálkuskála á Auðkúluheiði á næsta vori, þannig, að Torfalækjarhreppur borgi þriðjung, en Svínavatnshreppur tvo þriðjunga af þeim kostnaði.

Brjef til Jóhanns Ármannssonar á Tindum 13. júní 1896.

Nú nýlega leituðuð þjer leyfis hjá hreppsnefndinni hjer í hreppi til að vera hjer í hreppnum í húsmennsku nýbyrjað vistarár með kvennmanni, sem hjá yður er, og barni ykkar. Hreppsnefndin neitaði í einu hljóði á fundi í dag að veita yður áminnst leyfi, af þeim ástæðum, að þjer munduð verða til þyngsla í sveitinni, og með því að þjer hafið nú dvalið 9 ár í hreppnum, yrðuð þjer sveitlægur hjer, ef þjer dvelduð átölulaust 1 ár enn hjer í hreppi, og kæmust þá ekki af án mikils sveitarstyrks, sem gjört bezt á því, að þjer hafið hingað til átt mjög erfitt uppdráttar með 1 ómaga, en nú verða ástæður yðar bágari hjer eptir, þar sem innan skamms bætist væntanlega við yður annar ómagi, auk þess sem þjer eruð því nær efnalaus, fatlaður og orðinn verkinn maður, sem útlitlega ekki getur unnið fyrir þessum ómögum eða staðið straum af þeim styrklaust á annan hátt.

Brjef til sýslumannsins í Húnavatnssýslu 24. júlí 1896.

Síðastliðið fardagaár var á Tindum hjer í hreppi Jóhann nokkur Ármannsson ásamt kvennmanni, Þuríði Illugadóttur, og barni þeirra á 5. eða 6 ári; voru þau þar í húsmennsku án leyfis hreppsnefndar. Síðastliðið vor gat hann ekki útvegað sjer verustað með stúlkunni og barninu,

en hefur ásamt þeim setið á Tindum í vor
og sumar í legfislegri bandamna þau,
hjongan lítill og bágstaddur, og engin von
til þess, að hann komist af hjálparlaust,
því að sjálfur er hann því nær efnalaus,
fatlaður og ardinn gamall, en Þrúður þessi
vanfær. Bændurnir á Tindum hafa því
krafist þess af hreppsnefndinni, að þau yrðu
flutt þaðan. Jóhann er sveitlægur í Sveins-
staðahreppi, en Þrúður í Torfalækjar-
hreppi. Með því að beinast vindist liggja
við að flytja þau, hvort fyrir sig, ásamt
börnum, fátækraflutningi á sína sveit,
leyfi jeg mjer hjer með virðingarfyllst
að beiðast þess, að þjer gefið út vegabrjef
handa tjeðum Jóhanni og Þrúði ásamt
barni þeirra, til þess að flytja þau
fátækraflutningi á ~~sínar sveit~~ fram-
færslusveitir þeirra, og sendið vega-
brjefið með brjefberanum. En þyki
yður ísjárvert að treysta því, að þau
eigi framfærslusveit, þar sem hjer
að framan er tekið fram, og þjer af
þeim ástæðum eigi sjáið yður fært að
gefa nú þegar út vegabrjefið, leyfi jeg
mjer að fara þess á leit, að þjer svo
fljótt sem verða má, rannsakið, hvar
þau eiga framfærslusveit og gefið síðan út
áminnst vegabrjef

Brjef til oddvitans í Vindhælishreppi

25. okt. 1896. Með brjefi 16. þ. m. hafið
þjer tilkynnt mjer, að Ingibjörg nokkur
Jóhannsdóttir í Háagerði hafi fengið lítil-
fjörlegt lán af sveitarsjóði Vindhælis-
hrepps og muni fá af honum meira lán
gegn væntanlegri borgun af framfærslusveit

heiman, sem hún telur Svínavatnshrepp
með því að hún sje fædd á Litlabúrfelli
hjer í hreppi, en hafi hvergi með dvöl sinni
áunnið sjer framfærslusveit. Jafnframt hafið
þjer krafist svars frá mjer um, hvort
jeg viðurkenndi Ingibjörgu þessa sem
sveitlæga í Svínavatnshreppi og hvort
jeg borgi áminnst sveitarsjóðslán handa
henni. Jeg hef grennslast eptir, hvort tjeð
Ingibjörg muni vera fædd á Litlabúr-
felli, en eptir kirkjubók Auðkúluprests-
kalls er hún þar ekki fædd. Jeg get því
ekki viðurkennt hana sem sveitlæga hjer
í hreppi og neita hjer með að borga áður-
nefnt lán.

Brjef til sýslumannsins í Húnavatns-
sýslu 14. des. 1896.

Stúlkan Halldóra Þorleifsdóttir á
Kornsá hefur leitað til hreppsnefndarinnar hjer
í hreppi og beðist þess, að hún bæði kæmi fyrir
eptirleiðis og legði af sveitarsjóði með barni,
~~heima~~ sem hún á, með því að stúlka þessi
er hjer sveitlæg og getur sjálf ekki annast það.+
Hreppsnefndin hefur þegar komið barninu
fyrir upp á meðgjöf af sveitarsjóði frá því
á næsta vori. Barn þetta heitir Sigurður
Ingvi, verður 7 ára gamalt 20. þ. m. og er
óskilgetið, en faðir þess er Sigurður Hjörts-
son+ heitinn, er dó í Hnausum seint í
sumar sem leið. Jeg hef heyrt, að hann hafi
látið eptir sig töluverð efni. Eptir lögum
24. jan. 1890 um meðgjöf með óskilgetnum
börnum o. fl. skal greiða af eptirlátnum ~~óskilgetnum~~ fjár-
munum hans fúlgu þá, er honum bar
að borga með tjeðu barni sínu. Með því
að móðirin er fjelaus og heilsulítil, getur
varla fúlga sú, er föðurnum hefði borið
að borga, verið minni en 50 kr. á ári.
Jeg leyfi mjer því að krefjast þess,

að þjer, herra sýslumaður, takið til opinberra skipta dánarbú tjeðs Sigurðar Hjörtssonar og að þjer við skipti á því útkluti meðgjöf að hans parti með tjeðu barni hans, til þess en það verður 16 ára, að minnsta kosti 50 kr. á ári eða alls 600 – sex hundruð – krónur.

Brjef til oddvitans í Torfalækjarhreppi 5. jan. 1897.

Hjer með leyfi jeg mjer að senda yður hann dags. 12. okt. f. á. frá Jóni Sigurðssyni á Eldjárnsstöðum, gangnaforingjanum í fyrri göngum á Auðkúluheiði síðastl. haust, þar sem hann kærir Árna Pálsson, gangnamann Guðmundar á Hnjúkum. Með því að kæra þessi hefur við fyllstu rök að styðjast, verður að borga fyrir göngur þessar að meira eða minna leyti; og leyfi jeg mjer hjer með að fara þess á leit, að þjer borgaðar að hálfu eða með 12 kr. – Vilji hreppsnefnd Torfalækjarhrepps eða Guðmundur á Hnjúkum eigi ganga að því, örka jeg aðkæran sje mjer endursend, því að þá neyðist jeg til að kæra þetta fyrir sýslumanni til skaðabóta og sekta, en þá mundi mál það, sem af því rísi, baka Guðmundi á Hnjúkum meiri kostnað og fyrirhöfn, en ef þetta gæti jafnast með því að hann borgaði áðurnefndar 12 kr. Úr Torfalækjarhreppi kom enn fremur enginn maður til að hirða fje þaðan á hreppaskilum hjer í haust, nje heldur til að hirða hross þaðan í Auðkúlurjett, en þau voru rjettuð í haust, og var þó hreppsnefndinni í Torfalækjarhreppi tilkynnt með nægum fyrirvara, hvenær hrossin ætti að rjetta. Við Ingvar

hreppstjóri Þorsteinsson í Sólheimum ljetum
hirða fjeð úr Torfalækjarhreppi á hreppaskil-
um hjer og komum því áleiðis að Stóra búrfelli;
Sömuleiðis ljetum við hirða hrossin í Auðkúlu-
rjett, yfir 40 að tölu, og reka þau út að Kag-
aðarhóli. Jeg sendi yður hjer með reikning
frá okkur Ingvari Þorsteinssyni fyrir þessu
og krefst borgunar á reikningsupphæðinni
við fyrsta tækifæri. Verði upphæð þessi eigi
borguð, neyðist jeg einnig til að kæra þetta
fyrir sýslumanni til borgunar og sekta.

Loks hefur Magnús Steindórsson, óðalsbóndi
í Hnausum munnlega tjáð mjer, að í seinni
Sauðadalsgöngum síðastl. haust hafi að eins 2
gangnamenn gengið hvoru megin fram dal-
inn, en allir hinir gangnamennirnir hafi
riðið í hóp fram Lágdalinn; þetta hafi
fólk á Hnausaseli horft á, og að eptir

göngur í haust hafi komið fyrir á Sauða-
dal yfir 80 kindur úr ýmsum áttum, en
margt fje hefur getað orðið þar úti í hríð-
unum í haust, sem hvorttveggja stafar af
því að dalurinn var svo hirðulauslega
genginn. Þetta frámunalega skeytingarleysi
er að kenna gangnaforingjanum úr Torfalækj-
arhreppi. Jafnvel þótt þessu sje varla slepp-
andi, án þess að kæra það fyrir sýslumanni
til sekta og fullkominnar borgunar fyrir
seinni Sauðadalsgöngur þær, er gangnaforing-
inn átti að leysa af hendi, getur þó hreppsnefnd-
in hjer í hreppi gengið að samkomulagi við
hreppsnefndina í Torfalækjarhreppi um
þetta, t. d. þannig lagaðu, að sveitarsjóður
Svínavatnshrepps fái seinni Sauðadalsgöngur
að fullu borgaðar fyrir gangnaforingjann og
auk þess sem svarar einhverri sekt, sem

vanla getur verið minni en 10kr., þegar þess er gætt, að fjallskilareglugjörðin ákveður sektir fyrir brot á henni 2–50kr. – Vilji hreppsnefnd Torfalækjarhrepps eigi ganga að þessu eða þvílíku samkomulagi, verður þetta kært fyrir sýslumanni.

Samkvæmt því, sem að framan er tekið fram, leyfi jeg mjer að fara þess á leit, að hreppsnefndin í Torfalækjarhreppi borgi eða hlutist til um, að borgað verði til sveitarsjóðsins í Svínavatnshreppi

1. Hálfan fyrri gángur á Auðkúluheiði Kr. 12.00
2. Seinni Sauðadalsgángur 9kr. og viðbót sem svarar 10kr. fyrir hirðuleysi gangnaforingja . . . . — 19.00
3. medfylgjandi reikningur frá okkur Ingvari Þorsteinssyni . — 7.00

Kr. 38.00

Þar frá dragast 9kr. fyrir 1 mann í fyrri gángur á Sauðadal, er vantaði hjeðan úr hreppi . . . . — 9.00

Kr 29.00

Að endingu leyfi jeg mjer að árka

svars yðar við fyrsta hentugleika.

Brjef til Þorláks Oddssonar á Kárastöðum 15. jan. 1897.

Um leið og jeg hjer með sendi yður 1 eint. af Reglugjörð fyrir Svínavatnssýslu um lækningu hunda af bandormum, leyfi jeg mjer hjer með að tilkynna yður, að hreppsnefndin hjer í hreppi hefur kosið yður ásamt Guðmundi Tómassyni á Hallustöðum og Sölfa Teitssyni í Gafli, til að annast um lækningu hunda af bandormum hjer í hreppi og gegna öðrum skyldum, er tjeð reglugjörð leggur ykkur sem lækningamönnum á herðar, og ber ykkur vandlega að fara eptir fyrirmælum þessarar reglugjörðar í öllum greinum.

S. d. var skrifað samhljóða brjef til

Sölfa Péturssonar í Gafli og Guðmundar Tómassonar á Hällarstöðum.

Brjef til Jóns Hróbjartssonar á Grunnfrodarstöðum, 25. mars 1897.

Hreppsnefndaroddviti Torfalækjarhrepps hefur með brjefi, dags. 10. þ. m. tjáð mjer, að gangnaforinginn þaðan úr hreppi í seinni Sauðadalsgöngum síðastl. haust hafi kvartað um, að Karl sonur yðar, gangnamaður yðar í tjeðum göngum, hafi verið óhæfur gangnamaður og krefst hrei bóta fyrir ófullkomna göngu og tillagning yðar. Ef þjer bætið fyrir þetta að meira eða minna leyti, getur þetta jafnast á þann hátt með samkomulagi. En viljið þjer ekkert bæta fyrir þetta, verður sjálfsagt höfðað opinbert mál gegn yður út af þessu og mundi það þá baka yður mikinn kostnað og fyrirhöfn. Hjá slíku máli munduð þjer varla

komast, nema hrei að eins, að þjer bætið göngunnar að helmingi eða borgið 4 kr. 50 a. í hrei skini til sveitarhreppsfjelagsins.

Jeg vil hjermeð biðja yður að láta mig vita sem allra fyrst, hvort þjer gangið að hrei að borga nefndar 4 kr. 50 a., eða kjósið heldur málsókn út af ofannefndri ófullkominni gangnatillagningu yðar.

S. d. skrifað samhljóða brjef til Helga og Jóhannesar í Svínavatni út af kæru um Guðmund Guðmundsson, „póla", gangnamann þeirra í seinni Sauðadalsgöngum síðastl. haust.

Brjef til sýslumannsins í Húnavatnssýslu, 25. mars 1897.

Með úrskurði amtsins, dags. 16. mars 1895, er Sigurbjörni nokkrum Guðmundssyni, sem sveitlægur er í Ljósavatnshreppi, gert að skyldu að greiða með óskilgetnu barni sínu

Helga Guðbjörgu, fæddri 28. ág. 1891, 30 kr.
á ári frá 14. maí 1893, ~~til~~ þangað til það er
fullra 16. ára að aldri. Á fúlga þessi að
greiðast 14. maí og 14. nóv. ár hvert með
15 kr. fyrir það missiri, sem liðið er. Af fúlg-
unni hefur Sigurbjörn þessi aldrei borgað
neitt, en af framfærslusveit hans hefur fúlgan
verið borguð 2 fyrstu árin upp í 90 kr., sem
lagðar voru þessi ár með tjeðu barni hans
af Sveitarsjóði Svínavatnshrepps, þar ed móð-
irin Guðbjörg Gunnlaugsdóttir er sveitlæg
í Svínavatnshreppi. Með því að Sigurbjörn
hefur eigi borgað fúlguna og móðir barnsins
tjeð Guðbjörg Gunnlaugsdóttir er engan veginn
einfær um að annast framfærslu og upp-
eldi þess og leggja verður með því af sveit-
arsjóði Svínavatnshrepps, náist ekki fúlgan
að föðursins parti; þá leyfi jeg mjer hjer-
með að fara þess á leit, að þjer, herra sýslumaður,

hlutist til um, að fúlga föðursins, með
tjeðu barni hans, sem fjell í gjalddaga
14. maí og 14. nóv. f. á., að upphæð 30 - þrjátíu -
krónur, verði tafarlaust greidd af fram-
færslusveit tjeðs Sigurbjörns til sveitar-
sjóðsins í Svínavatnshreppi.

Brjef til sýslumannsins í Húna-
vatnssýslu 31. mars 1897.

Einn af sveitarómögum Svínavatns-
hrepps er Illugi Ásmundsson, sem nú er
orðinn 64 ára gamall. Þetta ár eru lagðar
með honum 65 kr., en með því að hann er
hrumur orðinn, getur hreppsnefndin ekki
komið honum fyrir eftirleiðis fyrir minna
meðlag en 75 - 80 kr., og getur meðlagið með
honum hækkað enn meir. Hann á 6 uppkom-
in börn, sem heita: Sveinn, Eyjólfur, Ingiríður
Guðrún, Helga og Þuríður. Af þeim borga
þær Ingiríður, Guðrún og Helga, sem allar

ree vinnukonur og efnalitlar, góðfúslega 5–10 kr. hver
á ári, eptir ártaðum sínum, upp í sveitarstyrk föður
síns, en hin 3 börnin greiða ekkert með honum, enda eru
2 þeirra, Sveinn og Guðmundur, efnalaus, hafa fyrir börn-
um að sjá og liggja við sveit. En Eyjólfur, sonur
tjeðs Illuga, býr í Hafnarfirði í Gullbringu- og
Kjósarsýslu, við góðan ártaður, eptir því sem
jeg hef heyrt, en þar húseigandi, en smiður, hefur
góða atvinnu af smíðum og kvað hafa að öðru
leyti talsvert efni, svo að hann gæti gefið með
föður sínum meira eða minna, en með því að hann
gerir það ekki góðfúslega, leyfi jeg mjer hjer-
með að fara þess á leit, að þjer, herra sýslu-
maður, hlutist til um að fá úrskurð hlut-
aðeigandi amtmanns fyrir því, að Eyjólfur
þessi skuli greiða með föður sínum einhverja
vissa upphæð árlega og hve há þessi upphæð
skuli vera, svo og að þjer hlutist til um, að
úrskurður sá verði tafarlaust birtur
fyrir honum og síðan sendur oddvitanum
í Svínavatnshreppi.